STAR WARS

JEDI APPRENTICE

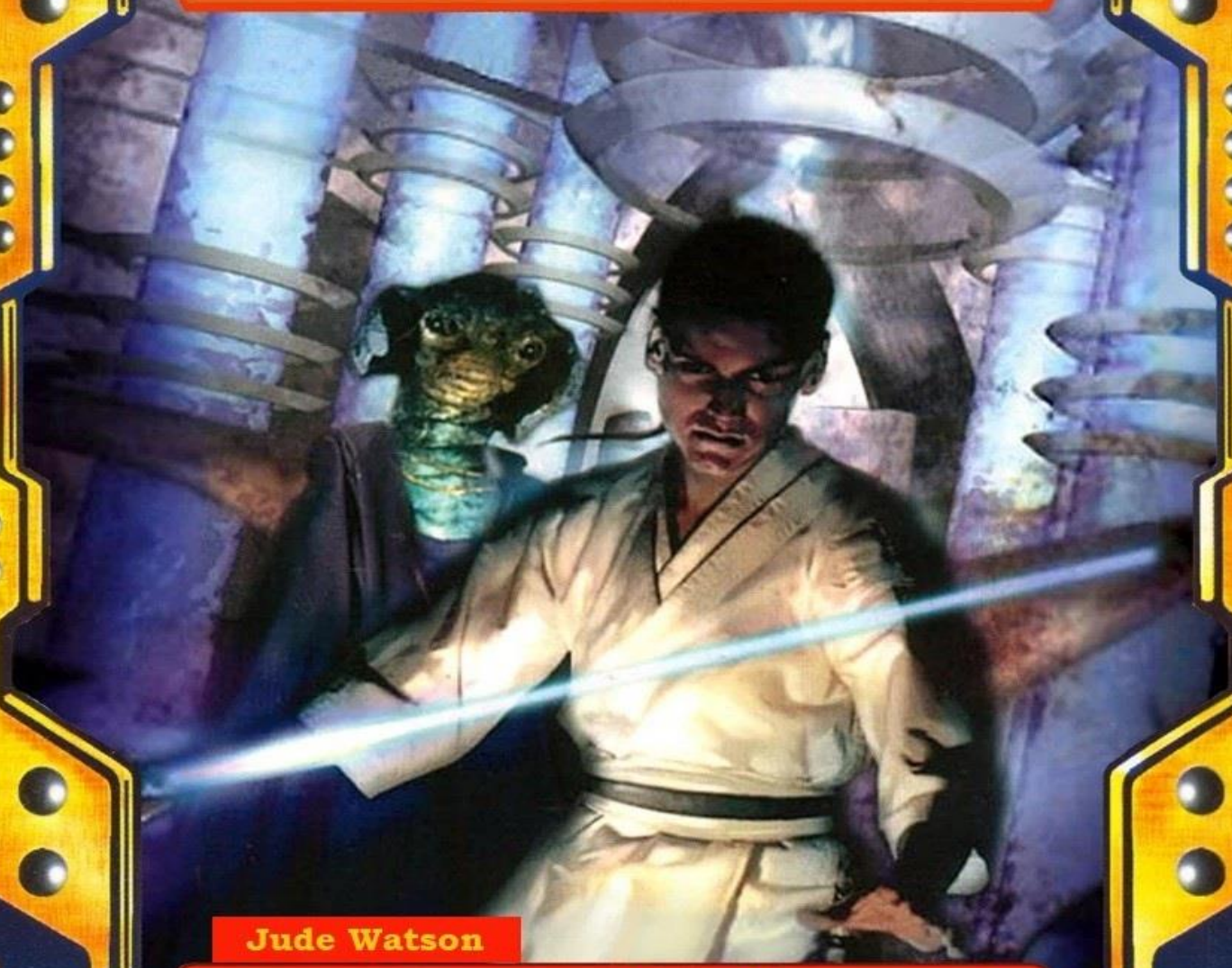

Jude Watson

PACEA SFĂRÂMATĂ

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
PACEA SFĂRÂMATĂ

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Shattered Peace
2000

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

De generații, primii născuți ai conducătorilor planetei Rutan şi ai lunii sale, Senali, erau schimbați la vârsta de şapte ani. Asta trebuia să promoveze pacea şi înțelegerea între cele două lumi.

Acum, i-a adus în pragul războiului.

Leed, moştenitorul tronului Rutan, nu vrea să se întoarcă pe planeta sa natală. Tatăl său nu se va opri de la nimic pentru a-l aduce înapoi.

Qui-Gon Jinn şi Obi-Wan Kenobi trebuie să împiedice această ruptură să se transforme în vărsare de sânge.

Este cea mai grea provocare a lor de până acum.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Obi-Wan Kenobi privi prin stratul dens de nori, sperând să vadă suprafața planetei Rutan. Tot ce a văzut a fost o ceață groasă, cenuşie, care se învârtea în jurul navei spațiale, formând picături minuscule care se prelingeau de pe fereastră.

Îşi întinse picioarele nerăbdător. Era dornic să ajungă pe planetă şi să înceapă misiunea. Fusese o călătorie lungă de la Coruscant până aici – muşchii i se simțeau amorțiți şi tânjea după aer proaspăt.

Nava lor mică, împrumutată de Senat, avusese nevoie de reparații, ceea ce adăugase o zi întreagă călătoriei lor.

Observându-i starea neliniştită, Maestrul său, Qui-Gon Jinn, îi aruncă o privire.

— Controlează-ți nerăbdarea, Obi-Wan, remarcă el. Misiunea a început deja, încă de când ne-am pregătit pentru ea.

Obi-Wan îşi suprimă un oftat. Qui-Gon era Maestru şi înțelepciunea sa era legendară. Sfatul său avea de obicei sens, după ce Obi-Wan se gândea la el pentru o clipă. Dar, uneori, era dificil de urmat. Mai ales când stăteai de trei zile într-o navă, aşteptând să ajungi undeva.

Qui-Gon îi zâmbi scurt. Lucrul bun despre Maestrul lui Obi-Wan era că, chiar în timp ce râdea de nerăbdarea lui Obi-Wan, o şi înțelegea, de asemenea.

— Deci, hai să trecem în revistă ceea ce ştim despre misiunea noastră, sugeră Qui-Gon. Informația înseamnă pregătire. Ce ştim despre istoriile Rutan şi Senali?

— Senali este un satelit care orbitează Rutan, recită Obi-Wan, amintindu-şi informațiile pe care le oferise Maestrul Yoda pe Coruscant. Acum e o lume separată, cu propriul ei guvern, dar a fost o colonie a Rutanului timp de mulți ani. Cele două lumi au purtat un război lung şi dificil, care şi-a pus amprenta asupra ambelor populații. Războiul a fost câştigat, în mod surprinzător, de satelitul Senali.

Obi-Wan se opri în timp ce atenția i se estompă şi îl năpădiră amintirile. Cu câteva luni în urmă, fusese implicat în războiul civil de pe Melida/Daan. În acel conflict, câştigase partea cu mai puține arme şi cu putere mai mică, surprinzând nu numai cealaltă parte, ci şi toată galaxia. Ştia din propria experiență cum puteau câştiga hotărârea şi viclenia împotriva unor forțe superioare.

— Şi ce s-a întâmplat după aceea? îl întrebă Qui-Gon, pătrunzându-i în gânduri.

— Întrucât războiul a fost devastator pentru ambele lumi, a fost decisă o pace unică. Primii născuți, atât ai conducătorilor de pe Rutan, cât şi de pe Senali, sunt schimbați atunci când fiecare copil ajunge la vârsta de şapte ani. Copilul este crescut pe lumea vecină, dar i se permite să primească vizitatori şi să meargă în scurte vizite pe planeta sa natală, precum şi să fie în contact cu familia regală. Asta pentru ca să nu uite de familia de naştere sau de datoria sa.

— Şi ce se întâmplă când copilul ajunge la şaisprezece ani? întrebă Qui-Gon.

— Copilului i se permite să se întoarcă pe planeta sa natală, pentru a fi instruit ca să conducă, răspunse Padawanul în vârstă de treisprezece ani. Un alt membru al familiei conducătoare îl ia locul până când se va naşte generația următoare.

— Este o soluție interesantă la problema menținerii păcii între doi vechi duşmani, medită Qui-Gon. Ideea este că liderul fiecărei lumi nu va ataca o planetă pe care se află copilul său. Dar planul are un defect la care nu s-au gândit conducătorii.

— Care anume? întrebă Obi-Wan.

— Sentimentele, răspunse Qui-Gon. Loialitățile ți se formează în inimă, nu se nasc în tine. Emoția nu poate fi strunită. Ambii lideri s-au gândit că dacă copiii erau cu ei în primii şapte ani, asta le-ar fi asigurat loialitatea. Dar poți fi loial planetei de origine şi, totuşi, să doreşti o viață diferită.

— La fel ca Prințul Leed, zise Obi-Wan. A trăit pe Senali timp de aproape zece ani. Nu vrea să se mai întoarcă pe Rutan.

Obi-Wan se gândi din nou la experiența sa cu Melida/Daan. Îşi dorise să i se alăture acelei lumi şi să trăiască acolo. Dar, chiar dacă făcuse acea alegere, nu renunțase la loialitatea sa față de Templu. Alții nu văzuseră aşa problema. Se gândi că el putea înțelege sentimentele confuze ale Prințului Leed.

— Sau, cel puțin Leed susține că ar vrea să rămână pe Senali, zise Qui-Gon. Asta suntem aici să aflăm. Tatăl său crede că Senalii îl obligă să rămână. De aceea se teme Senatul că cele două lumi vor intra din nou în război.

Ceața începu să se rupă în pete de nori. Un oraş mare apăru sub ei.

— Aceasta trebuie să fie Testa, capitala, spuse Qui-Gon. Terenurile regelui sunt la periferie.

Deodată, o lampă de avertizare clipi pe panoul de control.

— Mi-era teamă de asta, murmură Qui-Gon. Mulțumită problemelor noastre, mai avem foarte puțin combustibil.

Ghidă nava mai aproape de suprafața planetei. Lăsară oraşul în spate şi începură să zboare deasupra unui câmp bolovănos, de culoarea paielor. Se auzi o alarmă de avertizare.

— Pierdem combustibil rapid. Nu vom putea ajunge la platforma de aterizare regală, spuse Qui-Gon. Verifică coordonatele. Dacă aterizăm pe câmpul acesta, nu vom fi prea departe de palat. Suntem destul de aproape pentru a merge pe jos.

Obi-Wan lovi comenzile pentru a pregăti nava de aterizare. Qui-Gon se îndreptă spre un teren plan şi ghidă nava într-o oprire lină.

— Hai să ne luăm trusele de supraviețuire, sugeră Qui-Gon. Nu mă îndoiesc de faptul că Regele Frane ne va realimenta nava şi vom putea zbura către platforma de aterizare mai târziu.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon pe rampă. Ieşiră împreună pe câmp. Obi-Wan se bucură de senzația de a fi din nou afară. Inhală parfumul proaspăt al ierbii şi îşi lăsă capul pe spate pentru a prinde slabele raze ale soarelui care reuşeau să se infiltreze printre nori şi ceață.

Deodată, Qui-Gon se opri.

— Simți asta? întrebă el.

Obi-Wan nu simți nimic. Dar aşteptă înainte să răspundă. Percepțiile lui Qui-Gon erau, de obicei, mai bune decât ale sale. Maestrul său avea o conexiune profundă cu Forța care unea toate lucrurile.

Apoi simți şi el – o vibrație în praful de sub picioare.

— Ce este?

— Nu sunt sigur, spuse Qui-Gon. Se ghemui şi îşi puse mâna pe pământ. Nu sunt utilaje. Sunt animale.

Obi-Wan privi prin ceață. Departe, i se păru că vede un nor de praf care se ridica de pe câmp. Iarba uscată se ondula, dar nu bătea briza. Apoi distinse forme prin ceață. Animale în galop, îndreptându-se spre ei.

— Aleargă în turmă. Sunt speriate, spuse Qui-Gon. Privi rapid în jur. Nu avem timp să găsim adăpost şi suntem prea departe de copaci. Aleargă odată cu ele, Padawan. Nu te lăsa doborât sau vei fi călcat în picioare.

— Să alerg împreună cu ce? Obi-Wan auzea acum zgomotul puternic. Ce sunt?

— Kudana, spuse Qui-Gon cu asprime.

Scană aerul deasupra capului. Punctele despre care Obi-Wan crezuse că erau păsări, coborâră brusc şi se răsuciră într-un fel în care nu putea nicio pasăre pe care să o fi văzut vreodată Obi-Wan. Unul dintre puncte porni spre ei.

Era un droid cautător. Obi-Wan văzu indicatorul luminos intermitent.

— E o vânătoare, se corectă Qui-Gon în timp ce-şi scotea sabia cu o mişcare lină şi o activa. Şi acum, noi suntem prada.

Capitolul 2

Kudana ieşiră din ceaţă, zgomotul copitelor lor fiind ca un tunet. Erau animale frumoase, cu piei de culoarea bronzului metalic, foarte apreciate în toată galaxia. Ochii li se rostogoleau de spaimă şi scoteau sunete puternice, care erau aproape ca nişte ţipete. Obi-Wan le simţi mirosul de panică, dar era mai îngrijorat de copitele lor ascuţite şi de picioarele puternice. Droidul căutător pluti în faţă, o rază laser coborând înspre Qui-Gon. Fără îndoială că trimitea înapoi coordonatele locaţiei lor.

— Gata, Obi-Wan? strigă Qui-Gon peste zgomot. Alege o kudana şi aleargă alături de ea. Foloseşte Forţa pentru a te conecta cu ea. Apoi, dacă vei putea, călăreşte una.

Obi-Wan începu să alerge. Qui-Gon alerga în faţa lui, potrivindu-se cu viteza animalelor. Întinse mâna pentru a atinge coastele celui mai apropiat animal, alergând alături de el. Obi-Wan ştia că Maestrul său apela la Forţă.

Cu un salt gigantic, Qui-Gon ateriză pe spatele animalului. În timp ce animalul se învârtea şi se răsucea, încercând să-l arunce, el lovi droidul căutător cu sabia de lumină. Metalul se sparse şi droidul căzu pe iarbă, fumegând. Qui-Gon se aplecă şi cuprinse gâtul kudanei. Animalul se linişti, permiţându-i să-l călărească.

Obi-Wan nu văzu nimic din toate astea. Era ocupat să încerce să evite copitele kudanelor din jurul lui. Încercările lor panicate de a evita razele laser le determinau să se întoarcă şi să se răsucească. Înţelese imediat că dacă droizii căutători nu erau dezactivaţi, avea să fie călcat în picioare. Se întinse şi el, uşor, spre animalul cel mai apropiat de el, simţindu-i muşchii contractându-se şi tremurând. Sări şi ateriză în picioare pe spatele animalului. Se aşeză repede pe spinarea lui, simţindu-i ritmul, pentru a nu fi doborât. Se întinse şi se conectă cu mintea lui speriată, simţind în ce direcţie avea să se mişte.

Păstrându-şi echilibrul, Qui-Gon îşi roti sabia peste cap, spre următorul droid căutător. Îl tăie în două.

Obi-Wan se ţinu o clipă de coama mătăsoasă a kudanei pentru a se echilibra, apoi sări de pe animalul în galop pentru a ateriza pe un altul. Lovi cu sabia în timp ce sărea şi tăie în două un alt droid căutător.

Cel de-al patrulea droid căutător bâzâi pe deasupra lui, pornind înainte pentru a-şi fixa ţinta pe Obi-Wan. Qui-Gon călărea o kudana de lângă Obi-Wan, stând perfect echilibrat şi balansându-se odată cu mişcarea animalului.

— Mă ocup eu, Padawan! strigă el.

Se întinse şi distruse droidul căutător cu o glisare de la stânga la dreapta. Apoi sări de pe kudana sa, deplasându-se spre marginea haitei. Îi făcu semn lui Obi-Wan să facă la fel. Obi-Wan sări la pământ şi fugi alături de kudana. Acum, că nu mai vedeau laserele roşii, animalele începuseră să se calmeze. Fugeau uşor, fără spaima care le făcuse să fie ezitante şi sperioase. Treptat, animalele trecură mai departe şi Obi-Wan se trezi alături de Qui-Gon.

Qui-Gon îşi încetini pasul şi îşi opri sabia de lumină.

— Ei bine, Padawan, spuse el, presupun că misiunea noastră a început deja.

Obi-Wan încercă să-şi recapete răsuflarea. Încă mai simţea sub picioare zgomotele pământului. El şi Qui-Gon se întoarseră în acelaşi timp.

Norii de praf se ridicau în depărtare.

— Alte kudana? întrebă Obi-Wan.

— Nu, spuse Qui-Gon. Am văzut prada. Acum vom întâlni prădătorii.

În curând, Obi-Wan putu distinge la distanţă creaturile numite hud. Erau originare de pe Rutan, fiind creaturi cu patru picioare, cu blănuri cu dungi negre şi

roşii, crescute pentru puterea şi viteza lor. Le călăreau Rutani cu piele albastră, îmbrăcați în blănuri colorate. Lătrând alături şi, ocazional, sărind în sus pentru a apuca copitele câte unui hud, se vedeau nişte câini nek de luptă, fioroşi, prinşi de şeile hudelor cu frânghii care le limitau mişcările. În ciuda naturii lor imprevizibile, feroce, mulți Rutani îi creşteau şi îi foloseau la vânătoare şi ca animale de companie.

Qui-Gon aşteptă ca grupul să se îndrepte spre ei. Rutanul din fruntea grupului sări de pe hud cu o mişcare furioasă. Rutanii erau cunoscuți pentru înălțimea lor, având aproape un metru mai mult decât Qui-Gon. Rutanul acesta era mai înalt decât majoritatea. Avea o figură ostilă, fiind îmbrăcat în pielea şi blănurile unor creaturi diferite, cusute împreună într-un amestec colorat, cu un cordon gros de argint. Părul său lung, lucios, era împletit în mod elaborat şi îi atârna pe umeri. Degetele lui groase, acoperite cu păr, erau pline cu inele cu bijuterii.

— Mi-ai speriat turma! strigă el, păşind spre Jedi în cizme cu toc. Pe toate găurile negre şi la naiba cu toată galaxia! Ce fel de proşti sunteți?

— Suntem Jedii pe care i-ai chemat de pe Coruscant, Rege Frane, spuse Qui-Gon calm.

— Sunteți două creiere de gundark[1]! continuă Regele Frane cu un muget. Ai văzut turma aia – am fi putut captura măcar douăzeci şi cinci de piei. Le urmăresc de trei zile. Veți plăti pentru asta!

Obi-Wan se uită la Qui-Gon pentru a vedea cum va răspunde. Nu-i venea să creadă că Regele Frane îi insultase pe Jedi într-un mod atât de grosolan. Se va întoarce Qui-Gon şi va pleca?

Qui-Gon rămase tăcut pentru o clipă. Se uită fix la Regele Frane fără să bage în seamă grosolănia, aşteptându-i furia. Inteligența şi calmul din privirea Jediului îl făcură în scurt timp pe Regele Frane să se simtă incomodat. Neliniştea lui se schimbă repede în furie.

— Nu folosi niciun truc mental Jedi asupra mea! spumegă el. Mi-ai stricat jocul pe ziua de azi. Mă gândesc să te trimit înapoi la Templul tău şi să declar război lunii Senali! Cel puțin ştiu că o să pot să-i distrug înainte să scape.

— Mai ales dacă ai droizi căutători pentru a-i urmări, spuse Qui-Gon. Nu sunt droizii căutători ilegali pe Rutan? Am înțeles că au fost scoşi în afara legii, astfel încât toți Rutanii să aibă o şansă egală la joc. Chiar şi Regele, adăugă Qui-Gon tăios.

Ochii verzi şi sticloşi ai Regelui Frane sclipiră în contrast cu pielea lui de unalbastru închis.

Obi-Wan nu putu descifra ceea ce vedea acolo. Avea să explodeze Regele şi să-i insulte în continuare? Obi-Wan ştia că vânătoarea era o distracție populară pe Rutan. Pieile şi blănurile Rutane erau renumite în toată galaxia pentru cei care purtau astfel de lucruri. Animalele erau crescute special pentru pieilor lor netede şi frumoase. Apoi erau trimise în sălbăticie pentru a-i oferi populației un sport. Regele Frane se lăuda că este cel mai bun vânător dintre toți. Listele cu animalele ucise erau afişate la sfârşitul fiecărui an, iar Regele era întotdeauna primul.

Acum, Qui-Gon îl expusese că era trişor.

Deodată, Regele Frane scoase un râset puternic şi exploziv. Grupul regal din spatele lui izbucni în chicoteli nervoase.

— Păcălit de un Jedi! Voi fi eu însumi un creier de gundark! chicoti Regele Frane. Văd că am trimis după cele mai bune minți din galaxie. Asta înseamnă că sunt la fel de deştept ca ei, nu-i aşa?

Aruncă un braț amabil în jurul umărului lui Qui-Gon.

— Vino, prietene, spuse el. Mă bucur totuşi să te văd. Tu şi tânărul tău companion sunteți bineveniți să vă alăturați sărbătorii noastre. Acolo, vom putea discuta despre perfidia şi trădarea Senali.

---

[1] Gundark – mamifere carnivore vicioase de pe planeta Vanqor. Renumite pentru puterea şi ferocitatea lor, creaturile aveau până la şaisprezece gheare şi auzul foarte ascuțit. A-i spune cuiva că „era suficient de puternic încât să-i smulgă urechile unui gundark" însemna că era sănătos şi puternic.

Capitolul 3

Jedii fură conduşi într-o sală vastă, din piatră, din centrul palatului regal. Un foc imens ardea într-o groapă amplasată în mijlocul sălii. Pereții din jur erau înnegriți de fum. Câinii nek de luptă stăteau pe podeaua rece din piatră, înlănțuiți de stâlpii sculptați cu scene ale luptelor din trecut. Capetele împăiate de kudana şi alte creaturi native erau agățate pe pereți la intervale regulate. O kudana mare, împăiată, fioroasă, stătea pe picioarele din spate la intrare dinspre hol, cu dinții ascuțiți dezgoliți.

Qui-Gon se gândi că era una dintre cele mai puțin apetisante săli de mese pe care le văzuse vreodată.

— Stați jos, stați jos, îi îndemnă Regele Frane în timp ce se aşeza în capul mesei lungi. Nu, Taroon. Lasă-i pe Jedi să stea lângă mine.

Un Rutan înalt, albastru deschis, cu împletituri înfăşurate, dispuse în bucle în jurul capului, se dădu înapoi şi se uită la Jedi.

— Fiul meu, Prințul Taroon, spuse Regele Frane.

Qui-Gon se întoarse pentru a-l saluta, dar Regele Frane flutură din mână şi Taroon ocupă un loc de cealaltă parte a tatălui său. Hai să vorbim despre Leed. Ăsta este motivul pentru care sunteți aici, nu?

Qui-Gon se aşeză în timp ce un servitor îi puse în față o farfurie cu carne. Dădu din cap, mulțumind.

— Prințul Leed a decis să rămână pe Senali..., începu el.

— Decis! îl întrerupse Regele Frane cu un mârâit. Bătu cu pumnul în masă. Aşa îmi spune dinko[2] ăla mincinos de Meenon! Fiul meu a fost răpit!

— Dar tu însuți ai văzut holocomunicația, sublinie Qui-Gon. Şi eu am văzut-o. Prințul Leed părea sincer.

— A fost constrâns sau amenințat, insistă Regele Frane, băgând furculița într-o bucată uriaşă de carne. O scutură spre Qui-Gon. Sau i-au dat una dintre poțiunile lor. Sunt primitivi. Pot folosi ierburi şi plante pentru a tulbura mintea. Leed nu s-ar hotărî niciodată să rămână acolo. Niciodată!

Deodată, chiar în timp ce se uita cu înverşunare la Qui-Gon, ochii verzi şi mari ai lui Frane se umplură de lacrimi. Îşi luă şervețelul şi începu să-şi şteargă ochii.

— Cel mai mare copil al meu. Comoara mea. De ce nu vorbeşte cu mine? Îşi suflă nasul în şervețel şi se văită în continuare. Când el se uită iar la Jedi, fața lui purta o mască de furie. Senalii ăia murdari l-au convins să facă asta! strigă el. De ce nu vine să vorbească cu mine?

Poate pentru că se teme de tine, gândi Qui-Gon. Dar nu o putea spune cu voce tare. Schimbările de dispoziție ale Regelui erau uimitoare, dar păreau sincere.

— Ce să fac, Jedi? Regele Frane luă o altă bucată de carnea şi o mestecă viguros. Să declar război?

— În mod firesc, ne opunem unui astfel de pas, spuse Qui-Gon. De aceea suntem aici. Ne putem întâlni cu Leed şi putem să evaluăm situația.

— Aduceți-l acasă, spuse Regele Frane. Şi mâncați. Este tot ce are Rutan mai bun de oferit.

Qui-Gon luă o muşcătură politicoasă.

— Meenon a fost de acord cu venirea noastră.

— Este un porc! Este un sălbatic! strigă Regele Frane. Să nu crezi un cuvânt din ceea ce spune. Mi-a furat fiul. Ce şție el despre loialitate? Fiul meu este o

---

[2] Dinko – reptilian hoitar, mic, extrem de vicios şi tenace. Este cunoscut şi pentru că emană un miros insuportabil şi pentru muşcătura uşor toxică care poate paraliza o creatură de dimensiunea unui om.

bijuterie. I-am urmărit progresul pe planeta lor murdară. Ei au concursuri anuale de viteză, rezistență şi îndemânare. A câştigat în fiecare an, de când avea treisprezece ani. Este o bijuterie, îți spun. Un lider înnăscut! Lovi iar masa. E menit să fie moştenitorul meu. El este singurul care îmi poate lua locul! Tot ce am, toată lumea din jurul meu este fără valoare dacă primul meu născut nu poate să-mi urmeze pe tron.

Qui-Gon îi aruncă o privire lui Taroon. Fiul mai mic se prefăcea că nu asculta, dar auzea cu siguranță vorbele Regelui Frane. De ce îl trata tatăl său de parcă ar fi fost invizibil? Era doar cu un an mai tânăr decât Leed, un tânăr subțire, ciudat, cu brațe şi picioare lungi. Chiar nu avea nicio valoare pentru tatăl său?

— Voi citi adevărul în ochii lui Leed, continuă Regele Frane, aducând o altă porție de carne pe farfuria încă plină a lui Qui-Gon. Adu-mi-l şi voi şti. Dacă nu-l vor lăsa să plece, îi voi invada şi îi pune în genunchi. Spune-i asta lui Meenon.

— Jedii nu vor duce niciun mesaj de amenințare, spuse Qui-Gon ferm. Vom încerca să-ți convingem fiul să se întoarcă. Nu-l vom forța nici pe el, nici guvernul Senali. Dar, dacă îl aducem înapoi, nu îl poți forța să rămână. Îmi trebuie cuvântul tău în privința asta.

— Da, da, ai cuvântul meu. Dar Leed va vrea să rămână, îți garantez eu. Băiatul îşi cunoaşte datoria. Îl voi trimite pe fiul meu mai mic, Taroon, cu tine pentru a-i da lui Meenon un ultimatum. Îi va lua locul lui Leed pe Senali atunci când băiatul meu se va întoarce acasă.

— Nu-i voi permite nici lui Taroon să profereze amenințări, spuse Qui-Gon. Dacă acesta vă este obiectivul, Taroon va trebui să rămână aici. Prezența lui ar putea compromite misiunea diplomatică. Meenon s-ar putea simți presat de prezența cuiva din familia regală. În plus, Jedii negociază întotdeauna singuri.

Regele Frane smulse o bucată de carne cu dinții lui galbeni ascuțiți. Şiretenia îi sclipea în ochi.

— Tocmai am semnat un ordin pentru a o închide pe fiica lui Meenon, Yaana, aici, pe Rutan. Am auzit că este la fel de îndrăgită de Meenon precum este Leed de mine. Lasă-l să simtă agonia unui tată îndurerat! Ce credeți despre asta, Jedi?

— E o greşeală, zise Qui-Gon încet. Meenon o va lua ca pe o provocare. Asta vă va apropia de război. Nu cred că vrei asta, indiferent ce spui. Semenii tăi nu vor război.

— Semenii mei vor ceea ce le spun eu! strigă Regele Frane furios. Nu sunt eu Regele?

Qui-Gon nu şovăi.

— Îi vom permite lui Taroon să ne însoțească dacă îți anulezi ordinul de a o închide pe Yaana.

Regele Frane încetă să mestece şi îi aruncă lui QuiGon o privire aspră, timp de câteva clipe. Apoi lovi din nou cu mâna în masă.

— S-a făcut! Jedii sunt deştepți! Se întoarse spre restul mesei, bucuros. Jedii îl vor aduce din nou pe Leed acasă!

Restul anturajului regal izbucni în urale. Regele Frane se întoarse spre Qui-Gon.

— În trei zile, spuse el. Ăsta este tot timpul pe care ți-l dau. Dacă nu te întorci cu Leed, Yaana va fi aruncată în cea mai infamă închisoare de pe Rutan. Într-o altă schimbare bruscă a stării de spirit, îl plesni pe Qui-Gon pe spate. Acum, bucură-te!

Restul anturajului regal se simți acum liber să-şi savureze mâncarea.

Conversația crescu în intensitate şi se auzea ca un zumzăit.

Obi-Wan se aplecă şi vorbi cu Qui-Gon.

— Taroon nu pare fericit că trebuie să ne însoțească, spuse el pe un ton scăzut.

— Am observat asta, răspunse Qui-Gon. Cu toate astea, negocierea a decurs bine. Am vrut de la început ca Taroon să vină cu noi. Bănuiam că Regele Frane o va

închide pe Yaana. I-am făcut rost fetei de câteva zile de libertate.

— Dar de unde ai ştiut toate aceste lucruri? întrebă Obi-Wan, nedumerit.

— Dacă găseşti emoția, poți prezice fapta, răspunse Qui-Gon. Era ceva normal – era singura cu care Regele Frane putea să-l amenințe pe Meenon. Regele Frane este tipul de conducător care se manifestă în singurul mod în care poate. Cu toate acestea, se teme de război, aşa că îşi va permite să fie convins să aştepte. Acum, tot ce trebuie să facem este să-l readucem pe Leed. Dacă credem că este sincer şi vrea să rămână pe Senali, trebuie să-l ajutăm să-şi împace tatăl cu decizia sa. Dacă totul merge cum trebuie şi fiecare parte va acționa cu onestitate şi iertare, situația se va rezolva singură.

Qui-Gon îi aruncă o privire lui Taroon. Tânărul nu se alăturase sărbătorii sau conversației, ci îşi ținea brațele încrucişate. Ochii lui erau vigilenți şi morocănoşi.

— Deci nu vezi niciun pericol înaintea noastră? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon zâmbi scurt.

— Văd loialități încurcate şi potențiale neînțelegeri. Şi chiar şi cea mai mică neînțelegere ar putea fi periculoasă atunci când o situație este atât de volatilă cum este aceasta. Cuvintele nu sunt întotdeauna ecoul a ceea ce este în inimă. Şi lucrurile sunt rareori atât de simple pe cât apar.

Capitolul 4

De sus, luna Senali arăta ca o bijuterie albastră strălucitoare. Atât de mult din suprafața sa era apă, încât reflecta lumina şi părea să strălucească. Pe măsură ce nava lor se deplasa pe deasupra suprafeței, spre platforma de aterizare a lui Meenon, Obi-Wan se gândi că nu mai văzuse niciodată o lume atât de frumoasă.

Mările păreau să aibă o mie de nuanțe de albastru şi verde. Lanțurile de insule punctau apa ca nişte coliere. Frunzişul verde luxuriant şi florile înflorite punctau insulele şi erau plantate pe docurile oraşelor plutitoare. Multe dintre structuri erau construite din ramurile şi frunzele unui copac nativ, cu scoarță roşie aprinsă.

Aterizară pe platformă şi fură întâmpinați de mai mulți membri ai gărzii şefului. Senalii erau din aceeaşi specie ca Rutanii, dar aveau o tentă argintie pe piele datorită solzilor minusculi care le acopereau corpul. Erau înotători excelenți, cu un control neobişnuit de bun al respirației. Spre deosebire de Rutani, părul lor era purtat scurt, iar mulți dintre ei purtau căşti şi coliere modelate din corali şi scoici.

Jedii şi Taroon îi urmară pe gardieni în locuința lui Meenon. Era o clădire lungă, joasă, care plutea pe apele unei lagune verzi, adânci. Gardienii îi conduseră într-o curte interioară care fusese transformată într-o grădină înfloritoare, cu frunze mari, aplecate, care îi fereau de soarele fierbinte.

Meenon se îngrijea de grădină, dar se ridică şi făcu o plecăciune formală spre Jedi când ajunseră lângă el. Era îmbrăcat cu o tunică de in şi era desculț. O acoperitoare simplă, făcută din scoici albe, îi încercuia capul ras.

— Sunt onorat să-i primesc pe Jedi pe frumoasa mea planetă, spuse el.

— Suntem onorați să fim aici, răspunse Qui-Gon. Se prezentă pe sine, apoi pe Obi-Wan şi pe Taroon. Am vrea să-l vedem pe Prințul Leed cât mai curând posibil.

— Ah. Meenon se uită în jos la coşul de flori din mână. Atinse o floare. Avem o mică problemă.

Lângă el, Obi-Wan îl simți pe Taroon încordându-se.

— O problemă? întrebă Qui-Gon fără nicio intonație.

Meenon ridică privirea.

— Leed s-a ascuns.

Qui-Gon nu reacționă în niciun fel, dar îl studie cu atenție pe lider.

Taroon îşi bombă pieptul în semn de provocare.

— Ce surpriză să aud că fratele meu a dispărut! Şi ar trebui să-i foloseşti titlul când te referi el. Este *Prințul* Leed. Îi arăți lipsă de respect.

Meenon se strâmbă.

— Noi nu credem în titluri pe Senali. Titlurile crează diviziuni. Toți suntem egali pe Senali, spre deosebire de barbarii lumii tale.

Ochii lui Taroon sclipiră.

— Spre deosebire de voi, primitivilor, noi ne prețuim liniile genealogice.

Qui-Gon interveni lin în conversație, înainte să se poată transforma într-o ceartă deschisă.

— Spui că Leed a dispărut. Nu a lăsat nicio veste despre locul către care se îndreaptă?

— Nu, spuse Meenon, întorcându-i spatele lui Taroon. Nu ştiu unde este.

Taroon se puse din nou în fața lui Meenon.

— Şi vei jura asta? întrebă el, cu ochii sclipind.

Meenon se uită la Taroon.

— Nu trebuie să jur. Eu nu mint.

Qui-Gon vorbi mai repede decât era stilul lui obişnuit. Obi-Wan ştia că încerca

să-l oprească pe Taroon, fără să pară că o face.

— Este regretabil.

Meenon ridică din umeri.

— Ştia de venirea voastră. Presupun că de asta se ascunde. Nu vrea să se întoarcă pe Rutan.

— Nu suntem aici ca să-l forțăm, spuse Qui-Gon. Dorim doar să vorbim cu el.

— L-am asigurat că, dacă se va întâlni cu voi, nu voi permite să fie dus înapoi pe Rutan cu forța, spuse Meenon. Se pare că a făcut totul de unul singur, în ciuda sfatului meu.

— Îl vom căuta, cu permisiunea ta, spuse Qui-Gon, în timp ce Taroon spumega lângă el. Putem să întrebăm familia care l-a crescut?

— Aici, pe Senali, noi trăim în clanuri, zise Meenon. I l-am încredințat clanului surorii mele, Banoosh-Walores. Locuiesc la un kilometru spre vest, pe *Lacul Clar*. Sunteți bineveniți să le puneți întrebări.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Vom păstra legatura.

— Vă doresc tihnă şi seninătate, spuse Meenon, plecându-se.

Obi-Wan putea simți furia lui Taroon când ieşiră din curte pentru a părăsi locuința lui Meenon.

— Ne doreşte tihnă şi seninătate după asemenea veşti? zise Taroon, dezgustat. Îşi bate joc de noi!

— Este tradiționalul rămas bun al Senalilor, remarcă Qui-Gon blând.

— Acest lucru este intolerabil! continuă Taroon. Ne ia de proşti!

— Tatăl tău nu se va bucura de vestea asta, spuse Qui-Gon. Va fi supărat, aşa cum eşti şi tu.

— Eu nu semăn cu tatăl meu, spuse Taroon printre dinți.

— Mă întreb dacă Meenon ştie mai multe decât spune, se întrebă Obi-Wan.

— Bineînțeles că da, scuipă Taroon. Toți Senalii sunt perfizi. Asta este, pur şi simplu, o tactică pentru a ne întârzia.

— Să sperăm că vom putea afla ceva de la clanul surorii sale, spuse Qui-Gon. Până atunci, să rămânem calmi.

Ieşiră în lumina puternică a soarelui.

Deodată, Taroon se întoarse şi dădu cu piciorul într-un tufiş înalt, înflorit, care creştea lângă intrarea în locuință. Îl atacă cu frenezie, lovindu-l cu pumnii şi picioarele. Petalele roşii căzură ca un duş din tufiş şi se împrăştiară curând pe toată pasarela.

— Ei bine, cel puțin văd că ai moştenit temperamentul tatălui tău, remarcă Qui-Gon.

Capitolul 5

Locuința roşu-albastră a clanului BanooshWalore făcea parte din principalul oraş de pe Senali, care era construit pe docuri plutitoare şi platforme. Diferitele insule erau conectate între ele prin poduri argintii grațioase care se arcuiau peste apa albastră. Structurile vopsite în culori vii se întindeau pe o suprafață mare. Partea principală a locuinței era doar un cadru cuprins între pereții din frunze țesute care se puteau rostogoli pentru a lăsa să treacă briza mării. Un perete era lăsat drept pentru a-i proteja de soare pe cei din interior. Restul casei era deschisă pe celelalte trei laturi. Nu avură nevoie să bată. Îi puteau vedea pe membrii clanului, adunați în marea cameră centrală. O femeie Senali înaltă, cu un coral roz prins în părul ei scurt şi întunecat, le făcu semn să intre.

— Meenon mi-a spus că sosiți. Bine ați venit, bine ați venit! Lăsați-mă să fac prezentările. Eu sunt Ganeed, sora lui Meenon. Aceştia sunt fiii mei Hinen şi Jaret, iar aceasta este Mesan, soția lui Jaret şi fiica lor Tawn. Ea este Drenna, cea mai mică fată a mea, şi Wek, băiatul surorii mele, şi Nonce, şi soțul meu, Garth, şi tatăl meu, Tonai. Oh, şi acolo este mama mea mai mare, Nin, şi bebeluşul, căruia îi spunem Bu.

Un băiețel trase de tunica lui Ganeed.

— Şi eu!

Ea îi puse o mână pe cap.

— Desigur, Tinta. Nu te-am uitat. Te-am lăsat la urmă, pentru că eşti atât de important.

Obi-Wan dădu din cap către grupul ocupat şi agitat. Ştia că nu le va face putea reține vreodată numele. Începuse de curând antrenamentul de memorie la Templu. Putea redesena un plan tehnic pe care îl zărise doar pentru zece secunde sau recita o formulă complicată pe care abia o auzise o dată, dar încă nu era prea priceput să-şi amintească numele unei mulțimi de ființe vii. Se baza pe Qui-Gon să facă asta.

Unul dintre fiii lui Ganeed, fie Jaret, fie Hinen, stătea la o masă lungă, cojind fructe cu o tânără femeie Senali. Era Wek sau Mesan? Bătrânul Senali stătea lângă o sobă, amestecând ceva într-o oală care mirosea delicios. Un tânăr legăna copilul şi o altă tânără Senali, suplă, cu păr argintiu, stătea într-un colț, reparând o plasă de pescuit. Toată lumea păru că vorbeşte dintr-o dată şi nu putu distinge nicio voce, cu excepția celei a lui Ganeed, care ceru să se facă linişte. În cele din urmă, luă o oală şi o lingură şi o lovi de fundul oalei. Membrii clanului tăcură, în cele din urmă.

— Aşa, spuse ea cu satisfacție.

Taroon rămase o prezență rigidă lângă Obi-Wan. Padawanul se simțea la fel de ciudat. Admiră felul în care Qui-Gon îşi trecu un picior peste un scaun şi începu să vorbească cu seriozitate cu Tinta, admirând jucăria din mâna băiețelului.

Obi-Wan nu avea priceperea de a se simți în largul lui printre străini.

— Ar trebui să spun de la început că nu avem nici cea mai mică idee unde este Leed, spuse Ganeed, fără să aştepte ca Qui-Gon să-i pună întrebarea. A lăsat un bilet în care spunea doar că ar fi mai bine pentru clan dacă nu am şti.

Qui-Gon dădu din cap.

— Înțeleg.

Unul dintre fiii lui Ganeed vorbi.

— Este exact stilul lui Leed. Nu-i place să provoace probleme.

Soția lui aprobă din cap.

— Este foarte drăguț.

Soțul lui Ganeed, Garth, interveni şi el.

— Chiar şi când era băiat, bunătatea lui l-a făcut să fie îndrăgit de toți. Este

păcat că a căzut pe capul lui un astfel de necaz.

— Păcat că tatăl său nu va asculta de raţiune, spuse Hinen – sau Jaret?

Obi-Wan văzu mâinile lui Taroon strângându-se în pumni, ascunse în tunică. Prinţul se chinuia să se stăpânească. Qui-Gon îl avertizase să-i lase pe Jedi să vorbească.

Bătrânul Nin îşi ridică privirea de pe sobă.

— A avut întotdeauna felul său de a face lucrurile, Leed al nostru. Pregăteşte masa, Wek, te rog. Oare ni se vor alătura oaspeţii noştri?

— Mă tem că nu putem, dar vă mulţumim, spuse politicos Qui-Gon.

Băiatul, Wek, începu să pună cele trebuincioase pe masa lungă. Părea cu doar un an sau doi mai tânăr decât Leed.

Fuseseră tovarăşi apropiaţi? se întrebă Obi-Wan.

Acelaşi gând trebuie să-i fi trecut prin minte şi lui Qui-Gon.

— Este vreun loc special unde îi place lui Leed să meargă, Wek? întrebă el pe un ton plăcut.

Wek aşeză un bol pe masă.

— Ei bine, îi place să înoate, spuse el.

— Când nu navighează, spuse Jaret sau Hinen.

— Adevărat, Jaret, spuse celălalt fiu.

Cel puţin Obi-Wan putea acum să-i ţină minte pe cei doi.

— Îmi place să navighez! strigă Tinta. Leed m-a învăţat cum şi...

— Dar nu uita că se plimba mereu prin pădure, interveni Mesan, întorcându-se spre Jaret. Eu acolo aş căuta...

Se opri brusc să ridice copilul, pe Bu, care începuse să se agite.

— Merge doar primăvara, zise tare Nonce din cauza bebeluşului care plângea. Se îndreptă spre sobă şi începu să-l ajute pe Nin, tăind pâinea pentru masă. El...

— Merge şi vara! Toată lumea merge vara! susţinu Wek. Pur şi simplu, tu nu observi pentru că...

— Cine merge vara? Este prea cald, interveni Tawn. Lui Leed îi place apa rece şi înoturile lungi. Şi...

— Mâncarea, spuse Hinen, aplecându-se pentru a lua o bucată de pâine de pe masă. Lui Leed îi place să mănânce. Se va întoarce nu după mult timp – au! strigă el când Nonce îl lovi peste degete cu o lingură de lemn.

Bebeluşul începu din nou să plângă, iar Jaret îl luă din braţele lui Mesan.

Tinta începu să se certe cu celălalt băiat.

— Sunt de acord cu Jaret, spuse Tonai senin, peste zgomotul bebeluşului care plângea şi a vocilor ridicate a ceartă. Eu aş cerceta pădurea, nu marea.

— Am spus marea, nu pădurea! protestă Jaret. Nu asculţi niciodată ce spun...

— Oricum, ce ştiu eu? îl întrerupse Tonai, ridicând din umeri.

— Ştii destule, bătrâne, spuse Nin. Cu excepţia momentului în care să te duci la culcare.

— Ştiu când să mănânc, spuse Tonai, aşezându-se la masă cu mare plăcere.

Nin puse nişte supă într-un castron.

— Cred că s-a întors singur pe Rutan, spuse Garth. Asta ar avea sens. Nu ar fi vrut să ne îngrijoreze.

O furtună de contraziceri izbucni la această ultimă sugestie. Jaret şi Hinen începură să strige. Tinta dărâmă farfuria plină cu pâine. Bu începu să sughiţă şi Jaret i-l întinse lui Ganeed. Ganeed le zâmbi Jedilor peste umărul bebeluşului în timp ce îl mângâia pe spate.

— Vezi? Nu avem nicio idee unde ar putea fi Leed.

— Nici măcar Drenna nu ştie, spuse Tinta.

Qui-Gon îşi aruncă privirea acerbă asupra tânărului băiat.

— Este Drenna o prietenă specială a lui Leed, Tinta?

— Este cea mai apropiată de el ca vârstă, spuse Ganeed, întinzând copilul lui

Mesan.

Obi-Wan îi aruncă pentru prima dată o privire Drennei. Părul tuns scurt aproape se potrivea cu tenta argintie a pielii ei albastru închis....

Îşi ridică ochii argintii spre Jedi.

— Puteți vedea că sunt cu toții confuzi, zise ea, strâmbându-se. Poate că Leed a vrut doar ceva linişte şi pace pentru a se hotărî. Cred că se va întoarce în curând.

— Drenna, ajută-l pe Wek să pregătească masa, strigă Nin. Du-te şi aşează-te, băiete, eşti neîndemânatic.

— Hai să mâncăm, spuse Jaret. Sunt înfometat.

— Ei bine, atunci vino la masă, îl certă Nin. Nu pot face totul pentru tine.

Drenna se ridică şi începu să pună mâncarea în boluri.

— Da, poate că Leed se va întoarce în curând, spuse Qui-Gon. Îi va fi dor de clanul lui. La fel cum şi vouă vă va fi dor de el.

Ochii lui Ganeed se umplură brusc de lacrimi.

— Ne este deja, spuse ea încet.

Tăcerea căzu peste clan pentru prima dată. Obi-Wan putea citi mâhnire pe fiecare față. Leed era cu adevărat iubit, se vedea asta.

Pentru o clipă, tot ce mai auziră au fost micile sughițuri ale lui Bu în timp ce îşi cuibărea capul pe umărul mamei sale.

— Asta-i o pierdere de timp, spuse brusc Taroon. Nu ne vor spune nimic.

— Ar trebui să vă lăsăm să luați prânzul, spuse Qui-Gon, plecându-se în fața clanului.

— Vă dorim tihnă şi seninătate, spuse Ganeed zâmbind cu ochii plini de lacrimi. Şi dacă îl găsiți pe Leed, vă rog să-l protejați.

— O vom face, promise Qui-Gon.

Se retraseră pe pasarela care unea structura de docul principal, apoi porniră înapoi spre locuința lui Meenon.

— Nu au fost deloc de ajutor, se plânse Taroon. Nu ştiu cum a putut Leed să trăiască cu atât de mulți Senali.

— Se pare că se bucură unul de compania celuilalt, observă Qui-Gon.

— Cu siguranță le place să vorbească, adăugă Obi-Wan. Se simțise incomod în mijlocul clanului, dar simțise şi căldura şi afecțiunea evidentă pe care o aveau unul pentru celălalt.

— Cu toate astea, nu au spus nimic, zise Qui-Gon. Ai observat asta, Padawan?

Obi-Wan se gândise la asta.

— S-au contrazis cu toții unul pe celălalt. Părea că ne ofereau indicii, dar nu o făceau cu adevărat.

— Exact. Şi atunci când ne-am îndreptat atenția spre Drenna, toată lumea a simțit brusc nevoia să mănânce. Veniți pe aici.

Qui-Gon merse pe un doc plutitor mai mic, care era perpendicular pe pasajul principal. O mică grădină plutitoare era amenajată în beneficiul locuitorilor oraşului plutitor. Qui-Gon se opri în spatele unui tufiş luxuriant plin cu flori portocalii.

— Ce facem? întrebă Taroon iritat. Nu avem timp să culegem flori.

Qui-Gon nu îi răspunse. Obi-Wan observă că de aici aveau o vedere perfectă a fațadei locuinței clanului. După un moment, Drenna ieşi afară. Rămase pe doc şi se uită în dreapta ei, apoi în stânga. Închise o centură cu provizii în jurul tunicii şi Obi-Wan văzu că era plină. Se întoarse şi merse repede pe doc, în direcția opusă.

— Să mergem, spuse Qui-Gon.

— De ce ar trebui să urmărim o Senali cu comisioanele ei inutile? se încruntă Taroon.

— Pentru că ne va aduce la Leed, răspunse Qui-Gon.

Capitolul 6

La început le-a fost uşor să o urmărească pe Drenna. Senalii se plimbau de-a lungul docului în acea zi frumoasă, oprindu-se să cumpere flori şi alimente de la diverse piețe care funcționau pe doc. Jedii şi Taroon puteau să se topească în mulțime şi să o țină în raza vizuală. Jedii se adaptaseră deja la ideea că solul nu era ferm sub picioarele lor. Docurile se legănau şi se mişcau odată cu valurile blânde ale mării. Taroon avu ceva mai multe probleme. Se poticnea ocazional şi pielea i se colora într-un trandafiriu albăstrui.

— Ce fel de lume îşi construieşte oraşele pe apă? mormăi el când se împiedică din nou şi abia reuşi să nu cadă de pe doc. Nu văd cum a putut fratele meu să reziste în acest loc îngrozitor.

Qui-Gon ridică o sprânceană spre Obi-Wan într-un gest privat. Obi-Wan zâmbi. Ştia la ce se gândea Maestrul său. Senali avea mări turcoaz, grădini înflorite şi, din câte puteau vedea, o populație paşnică şi mulțumită. Taroon avea toate prejudecățile Rutanilor, majoritatea dintre ei nepunând piciorul pe Senali de la războiul care îi divizase pentru totdeauna. Îi considerau pe Senali leneşi şi primitivi care nu aveau cultură sau economie înfloritoare şi care trăiau doar pentru plăceri.

Oraşul plutitor se întindea pe mai mulți kilometri. Drenna îi conduse peste poduri şi pasarele, prin diferite secțiuni, unele cu clădiri cu mai multe etaje, pictate în culori vii, altele cu structuri excentrice care se clătinau vesele pe apă. Trecură de rânduri şi rânduri de docuri cu diferite nave legate de piloni. Mulțimea începu să se rărească şi rămaseră mult înapoi, ținând-o pe Drenna în raza vizuală.

În cele din urmă, Drenna se întoarse spre unul dintre podurile argintii care legau oraşul plutitor de continent. Se grăbi să treacă peste pod şi dispăru pe un drum care se curba în jurul unui desiş dens de copaci. O urmară repede.

Copacii mărgineau drumul care urma țărmul. Ramurile erau îngreunate de frunzele verzi care le îndoiau până la pământ, semănând cu o dantelă întinsă pe drumul nisipos. Umbrele de un verde intens pâlpâiau şi, din când în când, apărea câte un fragment din marea turcoaz, fiind o imagine uimitoare în contrast cu perdeaua groasă de frunze.

Qui-Gon apelă în Forță pentru a-l ajuta să o urmărească pe Drenna. Trebuia să fie atent la cele mai mici sunete din față, la tulburările din aer pe care le putea simți atunci când mergea ea.

Senali era o lume mică şi cea mai mare parte a populației călătorea pe mare sau pe jos. Jedii nu văzură prea multe speedere sau alte navete care să zboare. Transportoarele mici treceau ocazional pe lângă ei, cărând mărfuri şi alimente.

Drumul se împărți în două drumuri principale şi o cărare mai îngustă care se pierdea printre copaci. Drenna nu mai era vizibilă. Qui-Gon ezită doar o clipă înainte să se hotărască să urmeze poteca îngustă.

Obi-Wan se ținea imediat după el. Poteca se îngustă încet, până când trebuiră să meargă unul după altul. Pământul ferm al drumului se schimbase într-un nisip moale şi fin, care le absorbea paşii.

Taroon avu din nou probleme în a ține pasul cu ei.

— În ghetele mele este mai mult nisip decât pe pământ, spus el mormăit. De ce nu-şi construiesc şi ei nişte drumuri decente?

Qui-Gon ridică o mână şi se opriră. Închise ochii, ascultând atent.

— Acum aleargă, spuse el, surprins. Trebuie să mergem mai repede.

Accelerară ritmul. Taroon încetă să se mai plângă şi se concentră să țină pasul cu ei. Sunetul surfului le acoperea zgomotul picioarelor care loveau nisipul. Dădură

un colț şi văzură că poteca mergea direct spre zidul înalt al unei stânci masive. Încă mai era loc să o ocolească pe o fâşie îngustă de plajă. Un val le lovi călcâiele în timp ce mergeau de-a lungul peretelui stâncii, evitând rocile care erau împânzite cu corali ascuțiți, care le-ar fi putut străpunge pielea.

Trecură de un alt colț, ajungând într-un golf frumos, cu o plajă curbată, ca un sfert de lună. Stâncile îi înconjurau. Plaja era goală, cu excepția unei mici siluete din depărtare. Qui-Gon avusese dreptate: Drenna alerga acum, făcând un jogging uşor pe plajă, spre sfârşitul îndepărtat al curbei.

— Îşi dă seama că este urmărită? întrebă Obi-Wan în timp ce măreau ritmul.

Se păstrară la adăpostul stâncilor, în caz că fata se întorcea.

Deodată, Qui-Gon se opri scurt. Apoi îşi ridică privirea spre faleză, şi privi din nou marea agitată.

— A ştiut întotdeauna că este urmărită, spuse el. Trebuie să ne întoarcem.

Taroon se uită în spatele lor.

— Uită-te la asta. Calea ne este deja tăiată.

Valurile de loveau acum de zidul stâncii. Dacă încercau să se întoarcă pe acolo, aveau să fie prinşi. Mareea ar fi fost suficient de puternică pentru a-i lovi de stâncile ascuțite. Apa se înspumă brusc în jurul gleznelor lor.

— Vine mareea, spuse Obi-Wan.

— Mareele sunt celebre pe Senali, spuse Qui-Gon, cu ochii deplasându-se acum peste stâncă. Cele patru luni le fac să fie rapide şi extreme.

Drenna dispăruse după stânca de la capătul îndepărtat al plajei.

Obi-Wan calculă distanța, apoi făcu un pas înapoi când un val îi lovi genunchii cu o forță alarmantă. Îşi dădu seama că nu aveau să reuşească.

Taroon ajunse la aceeaşi concluzie când aruncă o privire pe fețele Jedilor.

— Ne-a condus într-o capcană! strigă el.

Capitolul 7

Qui-Gon îşi calcula deja următoarea mişcare.

— Putem fugi până la capătul golfului, pe acolo. Mareea ne va ajunge din urmă, deci va trebui să înotăm în jurul stâncii. Cel puțin nu există pietre la capătul acela. O putem face.

— Dar eu nu pot înota! se plânse Taroon. Niciun Rutan nu poate. Înotul este pentru primitivi.

— În acest moment, înotul este pentru supraviețuire, spuse Qui-Gon sec.

Scană marea. Văzu vârtejurile şi un tipar de maree care era extrem de perfid. El şi Obi-Wan ar fi reuşit – erau Jedi. Dar nu putea risca viața lui Taroon. Nu voia să-l pună în pericol nici pe Obi-Wan.

Se retraseră repede în timp ce următorul val îi lovi până la talie. Puterea lui era uimitoare. Taroon aproape căzu iar Qui-Gon îl prinse de braț şi îl stabiliză.

— Urăsc marea, mormăi Taroon.

Îşi dădu părul ud din ochi.

— Ce părere ai despre cățărare? întrebă Qui-Gon.

Taroon privi stânca.

— Cred că glumeşti! exclamă el. Nu există nicio modalitate de a urca pe stânca aceea.

Qui-Gon nu răspunse. Ştia că nu mai era timp de pierdut. Îşi scoase electrobinocularul de la centura utilitară şi scană stânca, verificând dacă erau locuri unde să pună mâna şi puncte de sprijin. Nu erau multe. Şi faleza era atât de înaltă, încât lansatoarele lor de cablu lichid nu ar fi ajuns până în vârf. Nici nu văzu ceva pe stâncă de care să se agațe.

Apa făcu spumă în jurul lor şi încercă să-i tragă înapoi. Taroon se apucă de Obi-Wan pentru sprijin.

— Cum ați putut să ne băgați în asta? îi întrebă el pe Jedi. Femeia aia ne-a făcut de râs!

Qui-Gon îşi focusă electrobinocularul. Văzu o fisură mică în stâncă, doar cât să se poată agăța vârful lansatorului de cablu lichid. Ar trebui să fie îndeajuns. Puse la loc electrobinocularul şi scoase lansatorul, făcându-i semn lui Obi-Wan să facă la fel.

— Aşteaptă până când se agață al meu, apoi lansează-l pe al tău, îl instrui el.

Qui-Gon reuşi dintr-o singură încercare, ceea ce a fost un noroc, deoarece următorul val ajunse până la umerii Jediului. Obi-Wan îşi ancoră lansatorul la a doua încercare, la următorul reflux. Testară prinderea şi rezistă.

— Haide, spuse Qui-Gon cu asprime.

Îi făcu semn lui Taroon să apuce cablul. El avea să rămână în spatele Prințului pentru a-l proteja de cădere. Spera doar că lansatoarele îi vor ridica suficient de sus pentru a scăpa de val. Formele de vegetație care se agățau de perete, îi spuneau că cea mai mare parte a stâncii intra sub apă la maree. Qui-Gon nu era nerăbdător să atârne în aer şi să vadă cum marea se ridica tot mai aproape de ei. Îşi privi Padawanul cum o lua înainte, tras de cablu. Atârna deja deasupra capetelor lor.

— Ține-te bine, îi instrui Qui-Gon lui Taroon.

Cablul se retrase până la capăt, aducându-i mult deasupra plajei. Atârnau suspendați lângă stâncă.

— Crezi că apa ne va ajunge? întrebă Taroon, începând să se întoarcă.

— Nu te uita în jos, spuse Qui-Gon tăios, dar era prea târziu.

Taroon văzuse cât de sus erau. Tresări şi genunchiul i se lovi de stâncă. Scoase

un strigăt răguşit şi închise ochii.

— Sunt chiar în spatele tău, Taroon, îi spuse Qui-Gon. Putem scăpa dacă nu te vei panica. Cablul ne va susține greutatea. Nu te uita în jos.

Taroon inspiră adânc.

— O să fiu bine, spuse el. Am fost doar surprins, atâta tot.

Qui-Gon îi admiră calmul. Ştia că lui Taroon îi era frică.

— Vezi dacă găseşti un punct de sprijin, spuse Qui-Gon. Asta îți va lua greutatea de pe brațe. Nu poți cădea. Eşti fixat de cablu.

Qui-Gon privi zona stâncii de deasupra capului. Nu putea vedea o altă fisură. Vor trebui să stea aici şi să spere că marea nu se va ridica să-i înece. Ştia că el şi Obi-Wan puteau stau aici ore în şir dacă era nevoie. Dar nu era sigur de Taroon.

— Mareea creşte în continuare, spuse liniştit Obi-Wan. Valurile ne-ar putea trece peste cap. Poate ar trebui să ne punem respiratoarele.

Qui-Gon aprobă din cap. Era o sugestie bună.

— Într-un minut.

Nu voia să-l panicheze pe Taroon până nu era necesar.

— Nu putem urca mai sus? întrebă Taroon nervos. Pot să simt pulverizarea valurilor.

— Suntem bine pentru moment, spuse Qui-Gon.

Dar putea vedea că în câteva momente valurile i-ar fi putut lovi.

Dintr-o dată, văzu un alt cablu care căzu de după o stâncă aflată la o sută de metri în sus. Atârna între Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Apucați-l! strigă cineva. Vă va ține pe toți! Mareea este în creştere!

Qui-Gon întinse mâna şi testă cablul. Schimbă o privire cu Obi-Wan.

— Ar trebui să o facem? întrebă Obi-Wan în tăcere.

— Nu avem de ales, îi răspunse Qui-Gon.

Obi-Wan aprobă din cap. Apucă el primul cablul. Îl urmă Taroon. Apoi Qui-Gon. Cei trei atârnau acum de un singur cablu şi trebuiau să aibă încredere în persoana care era deasupra lor. Cablul se retrase încet, aducându-i lin pe suprafața stâncii, spre vârf. Obi-Wan urcă, apoi Taroon. Qui-Gon fu ultimul care trecu peste margine. Se ridică în picioare imediat.

Un localnic înalt şi robust stătea în fața lor. Un colier de coral roz îi era agățat la gât şi un altul îi încercuia încheietura. Rânji la ei.

— Mă bucur că ați reuşit.

Taroon icni.

— Leed!

Capitolul 8

Leed se repezi bucuros către fratele său. Îşi aruncară braţele unul în jurul celuilalt.

— Frate! strigă Leed.

— Frate! răspunse Taroon.

— Cât de mult îmi face plăcere să fiu în compania ta, spuse Leed. Ai crescut aproape la fel de înalt ca mine.

— Mai înalt, spuse Taroon zâmbind.

Făcură un pas înapoi. Leed se întoarse spre Jedi.

— Şi voi trebuie să fiţi Jedii trimişi să mă ducă înapoi pe Rutan.

— Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este Obi-Wan Kenobi, spuse Qui-Gon. Suntem aici pentru a ne asigura că nu eşti obligat sau manipulat să rămâi.

— Puteţi vedea că nu sunt, spuse Leed.

— Încă nu am avut timp să văd mai nimic, răspunse Qui-Gon într-un mod prietenos.

Leed se întoarse spre fratele său.

— Trebuie să-mi cer scuze pentru Drenna. Nu încerca să te omoare, ci doar să mă protejeze pe mine.

— Poate că nu a vrut, dar aproape că m-a ucis, spuse Taroon supărat. M-aş fi putut îneca!

— Cu toate astea, nu s-a întâmplat, spuse Leed. Vino, Drenna. Vezi deja că nu îmi vor face rău.

Frunzele foşniră, iar Drenna ieşi din umbrele albastru-verzui ale copacilor. Se camuflase perfect în nuanţe şi umbre. Taroon fu surprins să o vadă, dar Obi-Wan văzu din expresia lui Qui-Gon că îi simţise deja prezenţa.

Drenna rămase deoparte de grup. Îi privea cu atenţie, în mod clar nefiind convinsă că nu aveau să-l răpească pe Leed. Se întoarse spre Jedi şi Taroon.

— Ei bine, vedeţi că Leed este aici din propria sa voinţă. Acum vă puteţi întoarce pe Rutan.

Qui-Gon se întoarse spre Leed.

— Dacă doreşti cu adevărat să rămâi pe Senali, ar trebui să-l înfrunţi pe tatăl tău cu decizia ta.

Leed clătină ferm din cap.

— Nimic nu mă poate face să mă întorc. Mă va obliga să rămân, mă va închide.

— Dacă îţi dăm cuvântul că nu îi vom permite tatălui tău să te oblige să rămâi, vei veni? întrebă Qui-Gon.

— Nu înseamnă că nu respect puterile mari ale Jedilor, spuse Leed încet. Nu vreau să vă jignesc. Dar tatăl meu are şiretlicuri şi perfidii pe care nu le-aţi văzut. Sunt lucruri de care nu mă puteţi proteja.

— Nu este adevarat! protestă Taroon.

— Dacă simţi cu adevărat aşa, avem o problemă, îi spuse Qui-Gon lui Leed, pe tonul său plăcut, dar ferm. Tu nu te vei întoarce pe Rutan. Iar nouă ne va fi greu să părăsim Senali fără tine.

Leed întâlni neclintit privirea lui Qui-Gon. Niciunul dintre ei nu se mişcă. Ochii lui Obi-Wan zburară de la unul la altul. Văzu la amândoi o convingere care nu avea să se lase influenţată. Qui-Gon era o prezenţă atât de puternică, încât era greu să-ţi imaginezi să te pui împotriva voinţei sale.

Cu toate acestea, şi el făcuse asta odată. Pe Melida/Daan, înfruntase voinţa hotărâtă a lui Qui-Gon cu a sa proprie. Ca urmare, se ciocniseră şi fuseseră

despărțiți. Obi-Wan crezuse atunci din toată inima că avea dreptate. Ajunsese să vadă că fusese orbit de loialitatea față de o cauză care nu era a lui.

Dar Leed? Locuise pe Senali majoritatea copilăriei lui. Aici devenise bărbat. Obi-Wan nu se putea abține să nu simtă simpatie pentru dorințele lui Leed. Era evident că-şi iubea fratele. Dar era clar că legătura cu sora sa adoptivă, Drenna, era la fel de puternică.

Într-o schimbare bruscă a dispoziției, care i-a amintit lui Obi-Wan de tatăl său, Leed destrămă tensiunea cu o ridicare din umeri şi un zâmbet cald.

— Bine, atunci. Dacă o să fiți oaspeții mei, va trebui să vă duc la mine acasă. Veniți.

Leed îi conduse printr-un labirint de cărări pline de buruieni şi apoi trecu printr-o mlaştină, mişcându-se uşor de pe pietrele scufundate pe terenul ferm, nedetectabil cu ochiul liber. Aerul de aici era încărcat şi urât mirositor.

Creaturile zburătoare viu colorate bâzâiau şi cântau deasupra lor.

În cele din urmă, ieşiră deasupra țărmului, pe o stâncă similară la cea pe care o lăsaseră în urmă. Dar aici, marea era blândă, iar pământul se curba, formând un port natural. Un lanț de insule se vedeau la distanță.

Coborâră pe plajă, unde Leed şi Drenna dădură deoparte nişte frunze uriaşe pentru a descoperi o barcă.

Alunecau pe marea calmă, albastru-verde, urmând linia țărmului până când ajunseră la o lagună înconjurată de un grup de insule mici.

O colibă formată din trunchiuri de copaci şi ierburi țesute se vedea pe un doc plutitor, în larg. Leed legă ambarcațiunea de un pilon şi debarcară.

— Clanul Nali-Erun locuieşte pe insula aceea îndepărtată, spuse Leed, arătând către o insulă verde, luxuriantă, aflată la câțiva kilometri distanță. Au grijă pe mine.

— Toți Senalii au grijă unul de altul, spuse Drenna.

— De ce te ascunzi într-o zonă atât de îndepărtată, Leed? întrebă Qui-Gon. Ți-e teamă că puterea tatălui tău s-ar putea extinde până aici?

Leed încuviință din cap în timp ce se ghemuia ca să descâlcească nişte linii de pescuit.

— Am vorbit cu tatăl meu de atâtea ori. Aveam comunicații regulate, la fel cum aveam cu Taroon. Dar, după ce i-am vorbit despre decizia mea, m-a întrerupt. A refuzat să mă asculte. A spus că m-a influențat Meenon. Dacă îl doare să audă cea mai profundă dorință a inimii mele, de ce ar trebui să încerc să mai vorbesc cu el?

Qui-Gon se aşează lângă Leed pe doc, ca să poată fi la nivelul ochilor lui. Începu să-l ajute la dezlegarea liniei.

— Pentru că el este tatăl tău, spuse el. Şi se teme că şi-a pierdut fiul.

Mâinile lui Leed se opriră.

— Încă sunt fiul lui, spuse el cu fermitate. Şi dacă nu ar fi atât de încăpățânat, am putea fi în contact permanent. Aş putea merge pe Rutan să-l vizitez şi el ar putea veni aici. Dar, încă de la război, nu există nicio călătorie între cele două lumi. Aş dori să schimb asta.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Asta ar fi o schimbare bună. Este unul dintre lucrurile pe care le-ai putea schimba ca şi conducător al Rutanului. Ai avea puterea de a schimba multe lucruri. De ce nu vrei să-ți ajuți lumea, pe semenii tăi?

Leed privi peste lagună.

— Pentru că nu simt că Rutan ar fi lumea mea. Populația lui nu o simt ca fiind semenii mei. Este greu de explicat. Dar mi-am găsit un scop aici. Sub acest soare mă simt ca acasă. Şi dacă Rutan nu mai este casa mea, nu am nici dreptul să o conduc. Senali este în sângele şi în oasele mele. Este un sentiment de care nu pot scăpa. Chiar de când eram un băiețel, nu simțeam că fac parte din Rutan. Mi-a fost frică să-mi părăsesc familia şi să vin aici. Dar, imediat ce am coborât din transportor, m-am simțit ca acasă. Se uită la Drenna. M-am regăsit aici, spuse el.

Obi-Wan văzu suferința de pe fața lui Taroon în timp ce Leed vorbea. Când fratele lui îi aruncă un zâmbet aparte Drennei, fața lui Taroon se încordă de furie.

Jedii trebuiau să rămână imparțiali. Dar Obi-Wan simți cuvintele lui Leed atingându-i inima. Acum, în loc să le conecteze la ceea ce simțise pe Melida/Daan, le legă de Templu. Nu era locul unde se născuse. Maeştrii Jedi nu erau părinții săi. Cu toate astea, era casa lui. Ştia asta în inima şi în oasele lui. Bănuia că Leed simțea acelaşi lucru.

— Înțeleg tot ce spui tu, zise Qui-Gon. Şi te întreb asta: Decizia ta de a acționa conform inimii merită să arunci două lumi în război? Sunt atât de importante dorințele tale individuale?

Leed aruncă deoparte linia de pescuit, furios.

— Nu eu încep războiul. Tatăl meu o face.

— O face pentru tine, îi spuse Qui-Gon.

— O face pentru sine! protestă Leed.

Taroon se abținuse, dar acum făcu un pas înainte.

— Nu te înțeleg, frate, spuse el. Ce anume contează atât de mult pentru tine? O lume de străini? Cum poți risca pacea planetei tale de origine doar pentru propriile dorințe?

— Nu înțelegi, spuse Leed clătinând din cap.

— Nu, nu înțeleg! strigă Taroon furios. Nu înțeleg dorința asta profundă a inimii tale. Este mai important pentru tine să trăieşti cu primitivii decât să îți iei în primire dreptul de prim născut?

— Primitivi? exclamă Drenna. Cum îndrăzneşti să ne numeşti aşa!

Taroon se întoarse spre ea.

— Unde vă sunt marile oraşe? întrebă el. Un pâlc de colibe care se mişcă pe mare. Unde vă este cultura, arta, meşteşugul, bogăția? Pe Rutan, avem centre de învățare. Dezvoltăm medicamente şi tehnologii noi. Explorăm galaxia…

— Bogăția noastră se află pe pământul nostru, în mările noastre şi în semenii noştri, spuse Drenna privind în jos la el. Cultura şi arta noastră fac parte din cotidianul vieții noastre. Eşti pe Senali de o jumătate de zi. Cum îndrăzneşti să ne judeci?

— Îți cunosc lumea, spuse Taroon. Orice cultură ați avea, v-au adus-o Rutanii.

— Ştiu că ți-ai adus plăcerea pentru sporturile sângeroase şi aroganța, se răsti Drenna la el. Noi am scăpat de toate astea atunci când am scăpat de voi. Dacă ucidem o creatură, o ucidem pentru mâncare. Nu o ucidem pentru sport sau ca să-i vindem pielea. Şi ne mai numiți pe noi primitivi!

— Nu cred că este util să dezbatem diferențele dintre Rutan şi Senali când…, începu Qui-Gon, dar Drenna îl întrerupse furioasă.

— Doar un prost dezbate cu ignoranță, spuse ea cu înverşunare. Eu nu dezbat! Eu spun adevărul.

— Vorbeşti cu propria ta aroganță, exclamă Taroon. Tu nu cunoşti Rutanul la fel cum eu nu cunosc Senali! Tot ce ştii, sunt prejudecăți şi dispreț.

— Ai venit aici să ne priveşti de sus, spuse Drenna cu dispreț. Am văzut asta imediat. De ce crezi că fratele tău ar trebui să-ți asculte părerea când este plină de propriile prejudecăți?

— Pentru că sunt familia lui! urlă Taroon.

— La fel ca şi mine! îl contracară Drenna.

— Nu eşti familia lui, strigă Taroon. Ai fost doar îngrijitoarea lui. Noi suntem sângele lui!

— Nu, Taroon. Leed păşi între ei. Drenna este sora mea la fel cum tu eşti fratele meu. Şi are dreptate. Asta este ceea ce las în urmă pe Rutan, continuă el, cu vocea ridicată pentru a se potrivi cu ale Drennei şi Taroon. Această atitudine că aş fi superior Senalilor. Tu nu cunoşti Senali şi nici nu vrei. Chiar vrei să ai viața tatălui nostru, trăind doar pentru a vâna animalele şi să sărbătoreşti până nu te mai poți

mişca? Vrei ca scopul vieții tale să fie acela de a aduna şi mai multă bogăție, doar pentru a o poseda?

— Asta crezi despre noi? întrebă Taroon. Acum ştiu ai fost spălat pe creier! Rutan este mai mult decât atât şi la fel şi tatăl nostru.

— Am vorbit fără să gândesc, spuse Leed, controlându-şi vocea. Îmi cer scuze. Da, sunt lucruri bune pe Rutan. Dar nu sunt lucruri care să mă intereseze.

Taroon apucă brațele fratelui său.

— Leed, cum ți-ai putea dori să trăieşti aşa?

Leed îi scutură mâinile cu un gest supărat. Drenna se întoarse spre el.

— Vezi? Ți-am spus despre disprețul pe care ni-l poartă Rutanii. Chiar şi fratele tău. Nu m-ai crezut. Acum trebuie să vezi că nu te poți întoarce.

— Nu, spuse Leed. Nu mă pot întoarce.

— Nu-l poți înfrunta pe tatăl nostru pentru că ştii că greşeşti, spuse Taroon. Ți-e frică de el.

— Nu mi-e frică de el, îl contracară Leed supărat. Nu am încredere în el. E o diferență. Nu vreau să fiu sub influența lui. Mă bucur că am fost crescut de alții, fără a fi expus tuturor defectelor lui. Ştii că după moartea mamei noastre nu a mai fost nimeni care să-l țină în frâu. Nu este o persoană rea, Taroon. Doar un tată rău.

Fața lui Taroon era tensionată.

— Şi eu am crescut lângă el, moştenindu-i toate trăsăturile rele, în timp ce tu ai avut parte numai de bine. Corect?

Leed inspiră adânc.

— Nu asta spun. Îşi trecu mâinile prin păr, frustrat. Nu mă întorc, Taroon.

— E în regulă, spuse Taroon, furia lui înghețată arzând acum. Înțeleg acum că m-am înşelat încercând să te conving. Pentru că şi dacă te vei răzgândi, nu aş rămâne aici în locul tău.

Qui-Gon schimbă o privire neajutorată cu Obi-Wan. Veniseră pe Senali sperând că o convingere blândă va ajuta situația. Qui-Gon crezuse că legătura dintre frați, afecțiunea evidentă dintre Leed şi Taroon, îi va aduce la un numitor comun.

În schimb, cei doi frați erau mai despărțiți ca niciodată.

Şi acum, cele două lumi erau mai aproape de război.

Capitolul 9

Noaptea căzu rapid pe Senali. Cele patru luni se ridicară şi apărură stelele. Leed le pregătise în tăcere aşternuturile. Puse o cină simplă înaintea lor. Nimeni nu vorbi. Qui-Gon se gândi că era mai bine să lase tensiunile să scadă. Aflase dintr-o experienţă îndelungată că un singur lucru era valabil pentru toate culturile din diferitele lumi: chiar şi cele mai extreme crize, arătau altfel dimineaţa.

Se întinse pe salteaua de dormit lângă Obi-Wan.

— Ce crezi, Padawan? întrebă el încet. Leed are dreptate sau greşeşte?

— Nu eu trebuie să spun asta, răspunse Obi-Wan după un scurt timp de tăcere. Trebuie să rămân neutru.

— Dar te întreb ce crezi, spuse Qui-Gon. Poţi să ai propriile sentimente. Nu trebuie să-ţi afecteze comportamentul.

Obi-Wan ezită din nou.

— Cred că fericirea personală are o importanţă mai mică decât datoria.

Qui-Gon se încruntă. Padawanul său îi evitase întrebarea. Nu minţise, dar nici nu spusese adevărul. Cu toate astea, Qui-Gon nu avea să-l mustre. Evitarea venea din bunătate. Cumva, Obi-Wan părea să simtă că a-i spune lui Qui-Gon adevărul, ar fi ceva greşit.

Qui-Gon avea să lase problema aşa cum era. Nu o să insiste. Învăţa cum să fie Maestru la fel cum Obi-Wan învăţa cum să fie Padawan.

Să înveţi să nu predai, tu trebuie, îi spusese Yoda. *La fel cum trebuie să ghidezi, trebuie să fii, de asemenea, şi condus.*

Adormiră în sunetul blând al valurilor lovind docul.

Soarele răsări şi se treziră în sunetul păsărilor şi al peştilor sărind în mare.

— Mă tem că nu mai am mâncare, le spuse Leed.

Comportamentul lui era mai prietenos decât aseară. Qui-Gon se gândi că era un semn bun. Îi întări decizia de a nu insista azi. Va sta deoparte şi va aştepta să vadă dacă Leed şi Taroon vor găsi o cale de mijloc.

Drenna era trează de ceva vreme, descurcase liniile de pescuit şi întinsese lângă ele nişte sulițe scurte.

— Pe Senali, suntem învăţaţi de mici să fim responsabili pentru propria noastră hrană, le spuse ea. Dacă doriţi să mâncaţi, va trebui să pescuiţi.

— Nu mi-e foame, spuse Taroon cu aroganţă.

Drenna îi întâlni calmă privirea.

— Nu este adevărat, spuse ea. Îţi este foame. Şi îţi este frică.

Taroon se zburli, iar Qui-Gon se pregăti pentru o altă ceartă. Dar decise să nu lase să se ajungă prea departe. O zi de armonie le-ar face bine tuturor. Dar, înainte ca Taroon să poată vorbi, Drenna adăugă pe un ton mai blând:

— E firesc să te temi de apă când nu poţi înota. Dar te pot învăţa. Senalii şi Rutanii sunt aceeaşi specie. Dacă noi putem fi experţi la înot, puteţi fi şi voi.

Taroon ezită.

— Desigur, zise Drenna, ridicând din umeri, s-ar putea să ai o problemă. Nu poţi trimite droizi căutători după peşti. Şi dacă îi loveşti cu un blaster, s-a dus micul dejun.

Îi zâmbi lui Taroon. Qui-Gon observă că îi aruncase o provocare.

— Pot învăţa de unul singur, spuse Taroon.

— Nu, nu poţi. Nu-ţi face griji, spuse Drenna pe un ton moale. Nu voi râde de tine. A trebuit să învăţ eu însumi, la un moment dat.

Taroon se ridică rigid şi luă nişte linii de pescuit şi o suliţă.

— Bine, atunci. Să mergem.

Cu un strigăt, Leed se aruncă în apă de pe doc. Qui-Gon şi Obi-Wan intrară în apa caldă şi limpede după el. Drenna îl duse pe Taroon pe barca mai aproape de țărm pentru a-i da prima lecție de înot. Qui-Gon şi Obi-Wan îşi puseră respiratoarele în timp ce Leed călca apa.

— Principala sursă de hrană pentru mulți Senali este peştele rocshore[3], le explică el. Are un corp spinos cu trei cleşti mari. Dacă îi iei un singur cleşte, atunci trăieşte şi îi creşte altul. Înțepi peştele în coadă, unde nu simte. Apoi apuci cleştele şi răsuceşti tare. Aveți grijă sau vă veți pierde degetele. Puteți să mă priviți mai întâi pe mine luând un cleşte, dacă doriți.

— Pare a fi o idee bună, spuse Qui-Gon.

Se scufundară adânc în lagună, acolo unde apa era rece şi limpede. Qui-Gon şi Obi-Wan îl urmăriră pe Leed, în timp ce împungea cu uşurință un peşte rocshore, apoi altul, apucând câte un cleşte şi răsucindu-l pentru a-l rupe, apoi îl punea în punga pe care o purta la talie. Curând, Obi-Wan şi Qui-Gon îşi împunseseră proprii peşti şi pungile lor erau pline de cleştii cărnoşi.

Erau aproape gata să se întoarcă când îi văzură pe Taroon şi Drenna înotând prin apropiere. Taroon aluneca prin apă. Drenna fusese un profesor bun. Picioarele şi brațele lungi ale lui Taroon se coordonau cu mişcări calme şi puternice. Nu mai părea incomodat, aşa cum fusese pe uscat. Împunse un rocshore, apoi un altul. Drenna înota pe lângă el, arătându-i peştii şi împungându-i pe ai ei cu lovituri abile, perfect direcționate.

Când ieşiră la suprafață, Taroon zâmbi, ridicându-le punga plină.

Qui-Gon îşi dădu seama că nu-l văzuse niciodată pe Taroon zâmbind.

— Destul de bine, pentru prima ta încercare, spuse Drenna. Înveți repede.

— M-ai ajutat, recunoscu el.

— Mie mi-au trebuit săptămâni să învăț cum să înot atât de bine, îi spuse Leed fratelui său, admirativ.

Taroon întoarse capul pentru a cerceta țărmul. Qui-Gon văzu că încerca să-şi ascundă plăcerea la complimentul lui Leed.

— E mai bine decât să te înec, spuse el aspru.

Înotară spre țărmul lagunei, unde Leed şi Drenna făcură un foc. Au prăjit cleştii şi i-au deschis, stropind carnea cu sucul unor fructe acidulate pe care le adunaseră Leed si Drenna. A fost o masă delicioasă. Au mâncat pe săturate, apoi au descoperit că le rămăsese mai mult de jumătate.

— Le putem duce clanului Nali-Erun, spuse el.

Vâsliră spre insula din apropiere. Clanul îşi construise casele în centrul insulei, la umbra răcoroasă a copacilor. Structurile erau diferite de cele din oraşul principal. Aici, erau construite cu frunze şi stuf. Arătau fragile şi unele păreau gata să cadă.

Când Leed îşi ridică darul de peşti, copiii alergară spre el înfometați.

— De ce le este foame? întrebă Obi-Wan.

— Nu pot pescui în lagună, le explică Leed pe un ton scăzut. Clanul Homd-Resa controlează mările înconjurătoare. Cele două clanuri au avut recent ceva contradicții. Homd-Resa a efectuat un raid şi le-au distrus o mare parte din locuințe. Nali-Erun au trebuit să reconstruiască repede. Încă nu şi-au revenit. Şi de luni de zile trebuie să trăiască cu fructe, cu grâne şi cu peştii pe care îi pot primi la schimb pentru ele.

---

[3] Peştele rocshore – Originar din apele de coastă ale planetei Senali, peştele timid şi cu spini avea trei cleşti mari, pe care îi folosea pentru a-şi prinde prada. Nativii Senali au descoperit că peştele îşi putea regenera un cleşte dacă era îndepărtat şi îi vânau pentru carnea lor. Prin înțeparea în coadă, acolo unde nu existau nervi care să provoace durere, peştele putea fi imobilizat suficient de mult timp pentru a-i răsuci un cleşte. Senalii aveau grijă să ia un singur cleşte la un moment dat, pentru că peştele nu ar fi putut să vâneze cu un singur cleşte şi, în cele din urmă, ar fi murit de foame.

Taroon îşi ridică sprâncenele groase spre Drenna.

— Toți Senalii au grijă unul de celălalt?

Drenna păru stânjenită.

— Desigur, unele clanuri au conflictele lor. Nu am spus că Senali este o lume perfectă.

— De ce nu intervine Meenon? întrebă Obi-Wan.

— Pentru că toate clanurile se autoguvernează, îi explică Drenna. Meenon este mai mult un simbol pentru noi decât un lider real.

Clanul Nali-Erun distribui fericit peştele şi îi oferi ceva grâne. Leed le refuză, dar luă o pungă cu pashie, fructul dulce care creştea din abundență în copacii clanului Nali-Eruns.

Drenna îi întinse capului clanului şi o pungă plină cu scoici pe care le adunase de pe fundul mării. Membrii clanului ridicară fiecare scoică şi le admirară. Unul dintre membri începu să înşire unele dintre cele mai frumoase cochilii de pe un cordon pentru a face un colier.

Îi întinse Drennei colierul terminat. Ea îl luă cu un zâmbet, apoi ezită. Zâmbetul ei deveni poznaş şi se întoarse spre Taroon şi i-l aşează în jurul gâtului.

— Acum eşti un adevărat Senali, spuse ea, înclinându-şi înapoi capul şi zâmbind în sus.

Taroon fu uimit. Atinse scoicile, apoi ochii lui îi întâlniră pe ai lui Leed.

— Sunt încă Rutan, spuse el. Dar învăț.

Au prins nişte peşti mici argintii pentru masa de seară şi Leed a făcut o tocană delicioasă. Taroon a pus-o în boluri. Qui-Gon îi privi în timp ce frații treceau bolurile între ei. Era acum o oarecare tihnă în relația lor.

Cele patru luni se ridicară pe cer, sus şi întregi, aruncând patru urme argintii pe apa întunecată.

Stăteau sub cerul întunecat. Qui-Gon rămase tăcut.

Simțise ceva crescând în Taroon, un sentiment nou, pe care tânărul se zbătea să-l formuleze. Spera că Taroon va găsi curajul de a vorbi. Mâine era a treia zi. Ar fi trebuit să-l contacteze pe Regele Frane.

— Presupun că ar trebui să dormim acum, spuse în cele din urmă Leed. Mulțumesc, Qui-Gon, că ne-ai permis această zi fără să încerci să mă convingi să plec.

— A fost o zi frumoasă, spuse Taroon ezitant. Şi am ajuns la o decizie. Nu mă voi opune dorinței tale de a rămâne aici, frate. Văd ce te atrage. Am vorbit cu furie în această dimineață. Se întoarse spre Jedi. A fost greşeala mea. Îmi pare rău şi pentru impertinența mea față de voi. Le aruncă un zâmbet strâmb. Ai dreptate, Qui-Gon. Moştenesc temperamentul de la tatăl meu.

— Mulțumesc, frate, spuse Leed încet. Ți-ai deschis mintea şi inima. Voi face la fel. Mă voi întoarce pe Rutan şi îl voi înfrunta pe tatăl nostru.

— Şi eu îți voi lua locul aici până te vei întoarce, spuse Taroon.

— Obi-Wan şi cu mine îți vom garanta siguranța, îi promise Qui-Gon lui Leed. Vei fi liber să te întoarci dacă vei dori.

Frații se apucară reciproc de antebrațe într-o manifestare de afecțiune.

— Nu vom lăsa ca asta să ne despartă, spuse Taroon.

Tocmai asta spera Qui-Gon. Cu toate astea, tristețea plutea în aer. Leed făcuse pasul pentru a se îndepărta de familia sa. Taroon îi acceptase dreptul de a face acest lucru. Era clar că ambii frați aveau inima frântă.

Şi-au spus cu toții noapte bună.

Obi-Wan îşi întinse salteaua de dormit lângă a lui Qui-Gon.

— Ştiai că se va întâmpla asta? şopti el. De aceea nu l-ai provocat astăzi pe Leed?

— Speram că ziua va aduce reconciliere, răspunse Qui-Gon. Când s-a oferit Drenna să-l învețe pe Taroon să înoate în această dimineață, a fost un semn bun.

Sunt sigur că Leed i-a cerut să fie amabilă cu Taroon.

— Dar Leed a fost atât de furios noaptea trecută, spuse Obi-Wan. La fel şi Drenna. De ce s-ar răzgândi şi ar fi drăguți cu Taroon?

— Pentru că este fratele lui Leed, răspunse Qui-Gon. Dincolo de orice altceva, există o legătură între ei. Loialitatea Drennei este față de Leed, aşa că, în mod firesc, l-ar ajuta dacă el i-ar cere-o.

— Nu înțeleg, spuse Obi-Wan. Toată lumea era atât de furioasă, iar acum totul este rezolvat. Poate fi cu adevărat atât de uşor?

— Nu ne-am întors încă pe Rutan. Vom vedea.

Qui-Gon se întinse pe doc şi privi în sus spre cer. Misiunea nu se terminase, ştia asta. Încă nu trebuia să simtă că s-a rezolvat totul. Dar era mulțumit de modul în care îşi gestionaseră frații sentimentele volatile.

Asta dacă nu era totul prea uşor, aşa cum spusese Obi-Wan.

Deasupra lui, cerul se curba, strălucind de la lunile argintii şi de la roiul de stele. Aici, pe Senali, atmosfera îi conferea cerului nopții o culoare unică, undeva între bleumarin şi violet. În astfel de momente de frumusețe tăcută, Qui-Gon simțea Forța vibrând clar, de la energia arzătoare a stelelor la pleoscăitul moale al câte unui peşte care sărea din apă.

— Rareori se rezolvă problemele atât de uşor, spuse el încet către Obi-Wan. Să sperăm că va fi aşa. A fi Jedi înseamnă să onorăm toate părțile.

Obi-Wan aprobă din cap, căscând. Fusese o zi lungă. Ochii lui se închiseră încet. Legănarea uşoară a structurii îl făcu repede să adoarmă. Qui-Gon simți că începea şi el să alunece în somn la fel de uşor cum alunecase prin laguna caldă.

Se trezi cu o tresărire. Fu instantaneu treaz, alert după următorul sunet. Auzi doar tăcere, dar se ridică, cu mâna pe sabia de lumină.

Ochii lui Obi-Wan se deschiseră imediat. Sări fără zgomot în picioare.

Ceva nu era în regulă.

Îi alertară cele mai mici sunete, cel mai blând clipocit al apei. Qui-Gon se grăbi spre cealaltă parte a adăpostului plutitor. Un grup de Senali, având pielea mânjită cu lut alb, vâsleau rapid într-o barcă. Leed, legat şi cu căluş la gură, stătea prăbuşit la pupa bărcii.

Qui-Gon se uită după ambarcațiunea lui, care ar fi trebuit să fie legată de doc. Nu îl surprinse să vadă că dispăruse. Cel mai probabil, era scufundată în lagună.

Erau prea departe pentru a înota şi a-i prinde.

Leed fusese răpit chiar de sub nasul lor, chiar în timp ce Qui-Gon visa, fără îndoială, la o galaxie binevoitoare de stele.

Capitolul 10

— Tu ai pus la cale asta! strigă Taroon către Drenna. Tu ai făcut-o! Eu ar trebui să cred că a fost răpit, în timp ce tu îl ascunzi.

— Tatăl tău a făcut asta, prostule! strigă Drenna la el. Doar s-a prefăcut că este de acord cu decizia lui Leed!

— Asta nu are deloc sens, spuse Taroon cu dispreț. Leed avea să se îndrepte spre Rutan. De ce l-ar fi răpit tatăl meu?

— Pentru că era prea târziu ca să-şi mai schimbe planul. Nu ştiu! Ştiu doar că Leed a dispărut. Drenna se prăbuşi brusc pe punte. Nu plânse, dar îşi frecă compulsiv palmele în sus şi în jos pe brațe. Fratele meu a dispărut.

Emoția Drennei era autentică? Obi-Wan îl privi pe Qui-Gon după un indiciu. Era nedumerit în mai multe moduri de misiune asta. Nu mai era sigur ce simțeau ceilalți. Nu era sigur cine şi dacă spunea adevărul. Dar îi părea rău să vadă că se încheiase armistițiul dintre Drenna şi Taroon. Acum se urau reciproc mai mult decât oricând.

Qui-Gon se ghemui lângă Drenna.

— A fost răpit de Senali, Drenna, spuse el cu blândețe. Nu va fi rănit.

— Cum poți să ştii asta cu siguranță? şopti ea. Dar dacă Rutanii îl duc înapoi pe planeta lor? Ce se întâmplă dacă este aruncat într-o temniță?

— Nu ştiu nimic sigur, recunoscu Qui-Gon. Dar simt că Leed este în siguranță, pentru moment. Întrebarea este, de ce l-ar răpi Senalii?

— Nu ştiu, spuse Drenna clătinând din cap. Decizia lui Leed i-a deranjat pe mulți Senali. Majoritatea cred că ar trebui să rămână, dacă doreşte. Dar sunt unii care nu vor ca vreun Rutan să trăiască permanent pe planeta noastră.

— Trebuie să-l contactăm pe tatăl meu imediat, insistă Taroon. Trebuie să afle că a fost răpit Leed.

— Da, trebuie să ştie, fu de acord Qui-Gon. Dar ar fi mai bine dacă am aştepta. Dacă investigăm, s-ar putea să găsim câteva indicii. Când îi vom da vestea, am putem să-i dăm şi o speranță.

Taroon clătina deja din cap.

— Trebuie să i se spună acum.

— Dar ar putea declara războiul! se plânse Drenna.

— Acesta a fost riscul pe care l-au asumat Senalii când l-au răpit, spuse Taroon. Am fost un prost să am încredere în vreunul dintre voi!

Aruncă o privire amară către Drenna.

— Şi eu am fost o proastă să cred că poți avea o inimă bună, răspunse ea, la fel de amar.

Taroon se îndepărtă. Qui-Gon se întoarse către Obi-Wan cu un oftat.

— Nu avem de ales, spuse el pe un ton scăzut. Trebuie să-l contactăm pe Regele Frane imediat. Dacă nu, o va face Taroon şi încrederea Regelui în noi va fi pierdută.

Îşi activă holocomunicatorul şi fu redirecționat imediat către Rege. Regele sclipi în noaptea întunecată, o prezență de un albastru fantomatic. Qui-Gon îi spuse, pe scurt, vestea.

— Cine l-a luat? răcni Regele Frane.

— Nu ştim încă, răspunse Qui-Gon. Dar vom afla. Pot să te asigur că nu vom dormi până nu-ți vom găsi fiul.

— Cred că ai dormit suficient! tună Regele Frane. În timp ce voi visați prostii, vi l-au furat chiar de sub nas! Cum ai putut lăsa să se întâmple asta? Eşti Jedi!

Obi-Wan admiră din nou modul în care Qui-Gon îi putea primi insultele calm.

— Jedii nu sunt infailibili, Rege Frane, spuse Maestrul său pe un ton sec. Suntem ființe vii, nu maşini. Îți vom găsi fiul.

— Ar fi bine, răspunse Regele Frane. Unde este Taroon?

Taroon reapăru din întuneric.

— Aici, Tată.

— Porneşte imediat spre Rutan, porunci Regele Frane. Nu te vreau luat ca prizonier de război.

— Război? întrebă Qui-Gon.

Regele Frane era sumbru.

— Dacă nu-l găseşti pe fiul meu în următoarele douăsprezece ore, armata mea va invada Senali şi îl vom găsi noi înşine!

Capitolul 11

Taroon îşi făcu bagajul în grabă, luându-şi lucrurile şi îndesându-le înăuntru.

— Vei avea nevoie de un ghid, spuse Qui-Gon. Poate că te va conduce Drenna înapoi.

— Nu am nevoie de ghid, spuse Taroon furios. Mă va conduce să mă rătăcesc şi apoi o să mă lase să mor, fără îndoială.

Drenna îl fixă cu privirea ei argintie, rece.

— Nu fi prost. Dacă te duci singur, te vei pierde. Dacă aştepți până se face ziuă, te vor conduce Nali-Erun până la drum.

— Asta înseamnă mai mult timp decât vreau să petrec pe planeta asta ticăloasă, spuse Taroon. Fiecare minut în care sunt aici este o tortură.

Drenna ridică din umeri.

— Atunci înoată până la țărm şi găseşte-ți drumul prin mlaştină. Îneacă-te sau pierde-te. Nu-mi pasă.

El se holbă la ea, dar ea îl ignoră. În cele din urmă, Taroon bătu nervos din picioare. Se aşeză pe doc la distanță de ei, cu fața spre orizontul unde avea să apară în curând soarele. Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan.

— Trebuie să-l contactăm pe Meenon şi să-i spunem că Regele Frane amenință cu invazia.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Sper că nu te va insulta la fel cum a făcut Regele Frane.

Privirea albastră a lui Qui-Gon era limpede.

— Regele Frane îşi înfăşoară frica în jigniri. Dar ceea ce a spus a fost adevărat, Padawan. Ar fi trebuit să fiu mai alert. Nu credeam că este necesar să rămân treaz sau să facem de veghe cu schimbul. Nu simțisem nici măcar o urmă de temere sau de pericol.

— Nici eu, recunoscu Obi-Wan. Am greşit amândoi.

— Atunci trebuie să acceptăm consecințele, spuse Qui-Gon. Acum, hai să vorbim cu Meenon.

Qui-Gon îşi activă holocomunicatorul. Îşi imaginase că Meenon trebuia să fie trezit, dar liderul Senali apăru imediat.

— Nu este nevoie să-mi spui ştirile, spuse el dur. Regele Frane a amenințat cu invazia. Ar trebui să fiți conştienți de faptul că, dacă se va întâmpla, asta va aduce o catastrofă asupra întregii planete Rutan. Senalii nu se vor mai lăsa călcați de cizma forțelor Rutane. Toți Senalii vor lupta, la fel cum am făcut-o în marele război. Şi vom triumfa încă o dată.

Cuvintele dure ale lui Meenon erau sufocate de furie. Imaginea tremurată era slabă, dar transmitea fiecare nuanță a expresiei sale.

— S-au pierdut multe vieți în acel război, spuse Qui-Gon. A lăsat planeta devastată. A durat generații înainte ca Senalii să-şi revină.

— Cu toate astea, vom lupta din nou! strigă Meenon. Nu vom accepta invazia!

— Cred că este nevoie de calm, chiar dacă va fi greu să-l găsiți, spuse Qui-Gon. Nici Senalii, nici Rutanii nu vor un război...

Meenon ridică o mână.

— Opreşte-te. Nu înțelegi. Regele Frane mi-a închis fiica, pe Yaana. Iubita mea fiică pe care am încredințat-o grijii sale. A aruncat-o într-o închisoare murdară, plină de criminali. Va plăti pentru asta.

Asta era într-adevăr o veste proastă. Qui-Gon se temuse de ea. Cu fiecare pas făcut, Regele Frane îşi conducea planeta spre război. Nu părea să-i pese.

— Nu vreau război, e adevărat, continuă Meenon. Dar numai un conducător prost nu ar fi pregătit să lupte. Trupele mele sunt mobilizate. Le vom întâlni trupele cu propria noastră forță. Nu vom aşteaptă să fim invadați. Îi vom invada noi!

— Îți respect furia şi durerea, spuse Qui-Gon cu atenție. Dar, dacă există o modalitate de a-ți elibera fiica şi de a evita războiul, nu ai accepta-o? Şi dacă invadați, de unde ştii că Regele Frane nu va da ordinul să fie executată?

Meenon ezită.

— Nu sunt un sălbatic însetat de sânge ca Regele Frane, spuse el în cele din urmă. Bineînțeles că aş încerca să evit un război. Nu vreau să văd uciși fiicele şi fiii Senali.

— Atunci hai să-l găsim pe Leed şi să o eliberăm pe Yaana, îl îndemnă Qui-Gon. Dă-ne douăsprezece ore. Şi ajută-ne. Spune-ne dacă există vreo facțiune, vreun clan de pe Senali care ar fi putut face acest lucru. I-am văzut în lumina lunii. Pielea lor era mânjită cu lut şi purtau căşti de coral alb…

— *Fantomaticii*, îl întrerupse Meenon. Nu pot spune sigur, dar ar putea fi ei. Îşi spun clan, dar nu au legături de sânge. Nu suntem siguri cine sunt. Au apărut abia recent. Cauzează probleme între clanuri. Sunt împotriva schimbului de copii regali, a oricărui contact cu Rutan. Nu ştiu ce vor să obțină, dar ar putea fi *Fantomaticii* cei care l-au luat pe Leed.

— Ştii unde sunt? întrebă Qui-Gon.

Senali scutură din cap.

— Sunt nomazi. Nu au nicio tabără. Ai nevoie de un căutător bun, care să-i poată urmări pe apă.

— Trebuie să ne găsiți unul imediat şi să-l trimiteți aici, îl îndemnă Qui-Gon.

— Dar eşti deja cu cel mai bun dintre ei chiar acum, spuse Meenon. Drenna.

Meenon întrerupse transmisia. Qui-Gon se întoarse să o caute pe Drenna. Taroon stătea cât se putea de departe de ei. Restul punții era goală. Drenna dispăruse.

— Unde s-a dus? icni Obi-Wan.

Nu o auzise să scoată niciun sunet. Taroon îi văzu pe Jedi căutând pe punte. Se ridică în picioare şi se repezi la ei.

— Acum mă credeți? întrebă el. A dispărut când voi eraţi ocupați şi eu eram întors cu spatele. Ea este în spatele răpirii lui Leed. A plecat să-l întâlnească!

Qui-Gon scană laguna întunecată. Cerul purpuriu închis se lumina. La orizont, o linie slabă de lumină îi spunea că soarele avea să răsară în curând. Simțea mirosul dimineții. De-a lungul lagunei văzură o mică urmă de mişcare. Ar fi putut fi un peşte, dar ştia deja că nu era aşa. Drenna înota. Aproape ieşise din lagună, în larg.

Taroon îi urmă privirea.

— După ea!

Ritmul ferm al Drennei încetini. Intră sub suprafața apei. Când reapăru, îşi schimbase uşor direcția.

— A plecat după ei, este adevărat, spuse Qui-Gon. Dar nu pentru că este cu ei. A plecat să-i urmărească. Se întoarse către Obi-Wan. Pune-ți respiratorul. Trebuie să o prindem din urmă.

— Vin cu voi, spuse Taroon.

— Nu. Nu ai putea să ții pasul cu noi, Taroon. Şi tatăl tău vrea să te întorci pe Rutan. Qui-Gon puse mâna pe umărul lui Taroon. Ştiu că vrei să-ți găseşti fratele. Dar trebuie să ai încredere în noi. Întoarce-te pe Rutan. Nu-l supăra pe tatăl tău. Lumile sunt prea aproape de război. Îl vom aduce pe Leed înapoi, în siguranță.

Fără tragere de inimă, Taroon aprobă din cap. Îi privi pe Qui-Gon şi Obi-Wan punându-şi aparatele respiratorii şi aruncându-se în lagună. Apa era rece, dar în timp ce înotau, muşchii li se încălziră. Din când în când, Qui-Gon ieşea la suprafață pentru a o căuta pe Drenna înaintea lor. Se mişca într-un ritm haotic, înotând rapid, scufundându-se şi, uneori, schimbând direcția. La fiecare câțiva metri se scufunda

din nou.

O ajunseră din urmă. Era sub apă, înotând încet de-a lungul fundului lagunei. Când îi văzu, arătă deasupra capului şi începu să urce spre suprafață. Qui-Gon şi Obi-Wan o urmară. Soarele era acum vizibil la orizont şi picta laguna cu o uşoară tentă de lumină roz.

— Cum îi urmăreşti? întrebă Qui-Gon. Putem ajuta?

— Peştele rocshore, spuse ea. Când trece o barcă pe deasupra lor, blochează lumina. Rocshore sunt foarte timizi şi se îngropă în nisip pentru o vreme după aceea. De aceea nu-i poți vâna din bărci. Suntem norocoşi că noaptea a fost atât de strălucitoare. Urmăresc movilele. Sunt greu de văzut dacă nu ştii unde să te uiți. Voi doar urmați-mă.

Se aruncă din nou sub suprafață. Drenna înota de-a lungul fundului, cu capul mişcându-se pentru a privi suprafața nisipoasă. Din când în când se ridica pentru aer şi arăta într-o direcție uşor diferită. Obi-Wan habar nu avea ce îi determina schimbarea. Lui îi era greu să vadă movilele. Îi conducea Drenna aiurea în mod deliberat în timp ce răpitorii scăpau?

Au fost atât de multe dăți, în misiuni, când nu a ştiut în cine să aibă încredere. Qui-Gon părea să aibă darul de a vedea dincolo de aparențe, în sentimente şi motivații pe care Obi-Wan le rata. Qui-Gon nu părea să greşească niciodată. Numai în fostul său ucenic, Xanatos, avusese prea multă încredere şi se dovedise a fi un dezastru. Acum, Xanatos era mort. Obi-Wan îşi imagină că un astfel de calcul greşit era suficient pentru o viață. Dacă îl urmărea şi învăța de la Qui-Gon, poate că va putea evita greşeli de genul acesta în viitor. Experiențele sale trecute îl făcuseră deja mai precaut decât fusese ca student. Era sigur că, astfel, devenise un Padawan mai bun.

Drenna înota printre insule. Uneori trebuiau să se întoarcă, dar Obi-Wan văzu că progresau constant. Era obositor, dar ştia că are rezerve de forță de care încă nu se atinsese. În cele din urmă, le făcu semn să iasă la suprafață cu ea. La mică distanță, se vedea o insuliță şi ea îşi smuci bărbia într-acolo.

— Cred că sunt pe insula aceea, şopti ea. Au târât barca sus, pe plajă. Au încercat să acopere semnele, dar pot să-mi dau seama după suprafața nisipului că a fost măturat cu frunze. Propun să dăm ocol şi apoi să urcăm pe țărm.

Qui-Gon scană insula.

— Cel mai probabil sunt în centrul insulei, ascunşi de copaci.

Drenna aprobă din cap.

— Dacă suntem norocoşi, nu au postat santinele. Probabil cred că sunt în siguranță. Acest grup de insule este nelocuit. Nu există clanuri cale de mulți kilometri.

— Va trebui să riscăm să mergem la țărm, fu de acord Qui-Gon. Nu ieşi la suprafață până când nu suntem aproape de uscat. Te vom urma.

Respirând adânc, Drenna dispăru în tăcere sub suprafață.

Obi-Wan o urmă cu o nouă explozie de energie. Erau aproape de țintă. Dacă puteau să-l salveze pe Leed şi să-l ducă pe Rutan, războiul ar fi putut fi evitat.

Ieşiră la suprafață în tăcere şi urcară pe țărm, strecurându-se rapid pe plaja expusă pentru a se adăposti sub ramurile copacilor care măturau nisipul.

— Este o insulă mică, spuse Qui-Gon încet. Nu va trebui să căutăm prea mult.

Jedii învățau devreme, la Templu, cum să se mişte fără a scoate vreun sunet, dar Senalii erau la fel buni. Cei trei se deplasară fără a deranja vreo frunză. Se topiră prin umbra copacilor, ochii lor căutând orice indiciu revelator.

Deodată, Qui-Gon se opri. Ridică o mână. Obi-Wan nu văzu şi nu auzi nimic. Un grup de copaci era în față, ramurile fiind atât de dese încât soarele nu pătrundea decât în raze subțiri de lumină.

Qui-Gon arătă în sus, cu un deget la buze. Lui Obi-Wan îi trebuiră câteva secunde pentru a-şi da seama că Senalii dormeau deasupra capetelor lor, cuibăriți

pe ramurile groase ale copacilor. Pregătirea pentru raidul din zori trebuie să-i fi ținut treji pe tot parcursul nopții. Barca şi proviziile erau suspendate într-o plasă, sus deasupra solului.

Leed era legat de o ramură de copac, cu spatele sprijinit de trunchi. Ochii îi erau închişi. Mâinile şi picioarele îi erau legate cu un cablu. Un căluş din piele îi era legat peste gură. O vânătaie roşiatică, profundă, i se formase pe pomeți. Sângele uscat îi acoperea tunica.

Drenna nu tresări. Fălcile i se strânseră şi scoase în tăcere o arbaletă legată de spatele ei. Qui-Gon îşi scoase sabia. Obi-Wan îi urmă exemplul.

Qui-Gon indică prin gesturi că ar trebui să încerce să-l elibereze pe Leed fără să-i trezească pe răpitori. Obi-Wan şi Drenna încuviințară din cap.

Nu scoaseră niciun sunet în timp ce înaintau, dar unul dintre răpitori se trezi. Înghețară, dar el privi în jos cu ochi leneşi în timp ce se întindea.

Se opri în mijlocul căscatului, cu ochii mari.

— Invazie! La arme! strigă el.

Capitolul 12

Senalii erau înarmați cu arma comună a lumii lor, aruncătoarele de săgeți. Qui-Gon bănui că săgețile conțineau un agent paralizant. Leed ar fi putut avea o astfel de paralizie odată ce reuşeau să-l elibereze.

Săgețile plouară de sus. Qui-Gon şi Obi-Wan se ținură spate în spate pentru a acoperi un cerc complet. Săbiile lor de lumină se învârteau deasupra capului într-o ceață de albastru şi verde în timp ce deviau săgeată după săgeată, chiar şi în timp ce înaintau constant spre Leed.

Ramurile copacilor erau dese. Arborele unde era ținut Leed nu era dificil de urcat. Dar puteau să urce, să devieze săgețile şi să-l dea jos pe Leed din copac, în acelaşi timp?

Asta va fi o provocare, gândi sumbru Obi-Wan.

— Trebuie să-i facem să coboare, spuse Qui-Gon cu asprime. Dacă vom putea lupta pe sol, Drenna îl va putea salva pe Leed.

— Îi dau eu jos, spuse Drenna.

Îşi ridică arbaleta la umăr şi începu să tragă o salvă rapidă de săgeți laser în copaci. Era o ceață de mişcare, lansând cinci săgeți în acelaşi timp şi abia oprindu-se pentru a reîncărca înainte de a trage din nou. Răpitorii începură să sară din copaci pentru a scăpa de săgețile care le cădeau pe cap.

— Acoperiți-mă, le strigă lui Qui-Gon şi Obi-Wan în timp ce pornea spre Leed.

Inamicul era acum în jurul lor, iar Qui-Gon şi Obi-Wan continuară dansul de mişcări, oprind săgețile otrăvite şi ținându-i pe Senali departe de Drenna în timp ce ea se duse rapid spre copac. Scoase un mic tăietor cu fuziune de la centura utilitară şi tăie cu grijă firul de carbon care lega încheieturile şi gleznele lui Leed. Se prăbuşi peste ea, dar când îl ajută să se ridice în picioare, reuşi să-şi croiască drum printre copaci. Picioarele îi păreau rigide, dar putea merge.

Qui-Gon se apropie de Obi-Wan.

— Adună-i sub acel copac, spuse el, indicând unul apropiat de ei.

Lucrând împreună, îi ocoliră şi atacară, adunându-i pe Senali împreună în timp ce se fereau de săgeți. Reuşiră să-i adune într-un cerc aproximativ, în locul indicat de Qui-Gon. Acesta sări în aer şi apucă o ramură înaltă. Se legănă, îşi îndreptă sabia de lumină spre plasa care ținea sus barca. Cu o serie de lovituri rapide, tăie plasa groasă. Barca, împreună cu proviziile, începură să se răstoarne. Cu o lovitură finală, tăie ultimele corzi, iar barca se prăbuşi la pământ.

Răpitorii o văzură venind şi se aruncară la pământ. Barca se întoarse în aer şi căzu peste ei, formând o cuşcă solidă. Proviziile plouară pe barcă – alimente, tuburi respiratorii, truse utilitare şi medicale.

— Rămâneți acolo, altfel vă vom împuşca, îi avertiză Drenna cu voce tare.

Ridică o sprânceană la Qui-Gon.

El smuci din cap spre plajă şi plecară. Cel mai probabil, răpitorii se vor teme să-i urmărească – cel puțin pentru o vreme. Qui-Gon şi Obi-Wan îl susțineau pe Leed în timp ce alergau spre linia țărmului. Se aruncară în marea caldă.

Leed căpătă forță pe măsură ce înota, cu Drenna ajutându-l.

Drenna arătă spre pata de pământ din depărtare.

— Acolo, spuse ea. Acela este continentul. De acolo putem ajunge la un drum principal.

Înotară spre uscat. Leed obosi pe măsură ce se apropiau, iar Obi-Wan şi Qui-Gon trebuiră să-l tragă la țărm. Se prăbuşi pe nisip şi începu să inspire adânc.

— Mulțumesc, spuse el când putu vorbi. Nu aş fi putut scăpa de unul singur.

Le aruncă un zâmbet slab. După cum sunt sigur că puteți vedea.

— Ştii cine au fost răpitorii? întrebă Qui-Gon.

El scutură din cap.

— Nu au vorbit. Nu mi-au răspuns la întrebări. Nu ştiu de ce m-au luat sau ce au plănuit să facă.

— Mă bucur că eşti în siguranță, îi spuse Drenna, privindu-l îngrijorată. Dar eşti atât de slăbit.

— Este săgeata paralizantă, spuse el. În curând voi fi mai bine.

— Trebuie să ajungem la un drum şi să găsim o cale de întoarcere în oraşul principal şi la nava noastră, spuse Qui-Gon. Se întoarse spre Leed. Tatăl tău amenință să invadeze Senali. Mă tem că de data asta este serios.

— Taroon este furios, interveni Drenna, cu ochii fulgerând. Crede că tu şi cu mine am aranjat răpirea. Fără îndoială, asta îi va spune tatălui tău.

Ochii lui Leed erau limpezi.

— Trebuie să mă întorc, spuse el.

— Suntem aproape de un drum pe care circulă deseori cu provizii către oraş, le spuse Drenna Jedilor. Putem face drumul cu un transportor care trece pe acolo.

— Atunci să mergem, spuse Qui-Gon.

Norocul era cu ei. Făcură semne unui transportor, iar şoferul fu de acord să-i ducă înapoi în oraşul plutitor. Acolo, se grăbiră spre nava Jedilor. Lăsând vorbă pentru Meenon că Leed era în siguranță, decolară spre Rutan.

— Mă bucur că vii cu mine, îi spuse Leed lui Drenna. Nu va fi o călătorie prea plăcută.

— Nu te-aş lăsa să pleci singur, zise Drenna cu blândețe. Ai nevoie de îngrijiri.

— Mai bine îl contactez pe tatăl tău, îi spuse Qui-Gon lui Leed. Nu este timp de pierdut.

Accesă rapid unitatea de comunicații şi îl contactă pe Regele Frane. Îi spuseră că se îndreptau spre Rutan.

— O să cred când îl voi vedea pe propriul său pământ regal, spuse Regele Frane, oprind brusc conexiunea.

— Nu prea are timp de mulțumiri, mormăi Obi-Wan.

— Este încă îngrijorat pentru fiul său, spuse cu blândețe Qui-Gon. Îşi ascunde bine frica.

— Îşi ascunde şi mai bine manierele, răspunse Obi-Wan.

Aterizară pe terenul palatului şi merseră să-l vadă pe Rege. Acesta păşea neliniştit în afara Marii Săli. Când îl văzu pe Leed, expresia sa încordată cedă locul uneia de încântare.

— Ha! Mă temeam că ceva nu va merge bine! Fiul meu, fiul meu! Regele Frane se repezi înainte şi îl îmbrățişă pe Leed. Îi dădu drumul şi îşi şterse ochii înlăcrimați cu marginea tunicii. Cât mi-a fost dor de tine. Mulțumesc stelelor că ai venit acasă.

— Am venit acasă să vorbesc cu tine, Tată, spuse Leed. Nu să rămân.

Imediat, fața Regelui Frane se înroşi.

— Nu rămâi? strigă el. Este imposibil! Eşti aici. Vei rămâne!

— Tată, putem vorbi fără să strigăm? întrebă Leed.

— Nu strig! mugi Regele Frane. Apoi îşi coborî vocea. Doar că trebuie să vorbesc tare, pentru că se pare că nu mă ascultă nimeni.

— Am ascultat tot ce ați spus tu şi Taroon, răspunse Leed calm. Am încercat să găsesc o modalitate de a-mi îndeplini datoria. Dar, Tată, ştiu că, dacă mă întorc, asta îmi va frânge inima. Nu pot să conduc lumea asta – nu o cunosc. Nu o iubesc aşa cum iubesc Senali. M-ai trimis acolo şi te-ai asigurat că sunt îngrijit. Ai reuşit. Mi-am făcut o nouă familie acolo. Locul meu este acolo. Dar te asigur că nu vreau să fiu străin de familia mea de sânge sau de Rutan. Senali este aproape…

— Este aproape, dar cine vrea să meargă acolo? spuse Regele Frane furios. Evident, ai fost influențat prin forță de Senali. Sunt sigur că dacă o să petreci ceva

timp pe Rutan vei uita aceste idei prosteşti.

— Nu le voi uita, spuse Leed exasperat. Sunt parte din mine.

Regele Frane se calmă vizibil, lăsându-şi mâinile în lateral şi respirând.

— Leed, trebuie să-ți vorbesc şi ca Rege, nu doar ca tată, zise el cu o voce care se străduia să fie calmă. Da, nu vreau să te intimidez să-ți faci datoria. Asta ar fi o opțiune care îmi aparține, ca Rege. Dar, în calitate de tată, prefer o modalitate mai rezonabilă. Îmi vei frânge inima dacă faci asta. Îmi vei ucide dragostea pentru tine.

— Acesta este modul tău de a gândi? întrebă Leed uimit.

— Ascultă-mă, spuse Regele Frane, ridicând o mână. Linia noastră de familie conduce de o sută de ani. Primul copil al Regelui sau Reginei i-a luat întotdeauna locul. Îți dai seama ce faci când rupi lanțul acesta? Te gândeşti la responsabilitatea față de familia şi lumea ta cu atâta lejeritate? Cum poți decide la o vârstă atât de tânără ce este potrivit pentru tot restul vieții tale?

Cuvintele Regelui Frane îl izbiră pe Obi-Wan aşa cum nu se mai întâmplase niciodată. Când îi părăsise pe Jedi, nu-şi dăduse seama pe deplin că, nu numai că rupea legătura dintre el şi Qui-Gon, dar încălca şi o tradiție profundă dintre toți Maeştrii şi Padawanii. Ajunsese să vadă cât de important era locul său în acea tradiție.

Ar trebui ca Leed să se întoarcă pe Senali şi să întoarcă spatele generațiilor care îi pregătiseră calea? Deodată, Obi-Wan nu mai era sigur.

— Te aştepți să conduc într-un an de acum înainte, îl contracară Leed. Eu voi trebui să iau deciziile cele mai importante pentru toți Rutanii. Dacă ai încredere că voi putea să fac asta, ar trebui să ai încredere şi în mintea mea de acum.

Temperamentul Regelui Frane se inflamă, indiferent cât încerca să-l suprime.

— Le întorci spatele acelor Rutani despre care vorbeşti atât de uşor.

— Nu, răspunse ferm Leed. Nu pot fi un conducător bun. Ştiu asta. Deci, voi lăsa onoarea aceasta cuiva mai demn.

— Fratelui tău? întrebă Regele Frane neîncrezător. Taroon este moale. Nu are mintea potrivită pentru a conduce. Cine l-ar urma pe el? De îndată ce a fost luat de pe planeta aceea îngrozitoare, l-am trimis înapoi la şcoală, unde îi este locul.

— Nu îi oferi nicio şansă, spuse Leed.

— Nu este nevoie! spuse Regele Frane, cu vocea din nou ridicată. Eu sunt Regele! Eu aleg! Şi îmi aleg primul născut, aşa cum m-a ales mama, aşa cum a ales-o bunicul meu!

Leed nu răspunse. Gura i se încordă de încăpățânare. Regele Frane nu vorbi pentru o clipă. Tatăl şi fiul se confruntară reciproc. Niciunul dintre ei nu şovăi.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon, dar, ca de obicei, Jediul nu dădea niciun indiciu cu privire la ceea ce gândea. Aştepta doar ca situația să se rezolve singură, în felul ei. Era atât de calm!

Obi-Wan putea simți tensiunea ridicându-se în el. Căută calmul Jedi şi nu îl putu găsi. Nu putu decât să găsească decât confuzie.

În cele din urmă, Regele Frane vorbi.

— Discuția asta s-a încheiat, spuse el rigid. Nu voi accepta neloialitatea şi trădarea. Trebuie să-ți preiei moştenirea. Fiul meu trebuie să conducă după mine. Fac ceea ce este mai bine pentru tine.

— Nu mă poți obliga să o fac, spuse ferm Leed.

Râsul Regelui Frane avu o tonalitate dură. Obi-Wan încercă să asculte precum făcea Qui-Gon. Îşi dădu seama că râsul era alimentat de nedumerire şi durere, nu de dispreț.

— Desigur că pot! Sunt Rege!

— Dar Yaana? vorbi Qui-Gon. L-am adus pe Leed. Acum trebuie să-ți respecți partea de învoială şi să o eliberezi.

— Nu am făcut nicio învoială, spuse Regele Frane, cu ochii licărind periculos.

— Ba ai făcut-o, spuse Qui-Gon încet.

— Ei bine, poate că am făcut-o, dar o rup, spuse Regele Frane, privindu-l pe Qui-Gon precaut. Yaana rămâne în arest până când Leed acceptă să înceapă instruirea regală.

— Deci aşa mă vei forța! strigă Leed. Vei ține ostatică o fată inocentă! Nu eşti mai bun decât un bătăuş de rând!

Expresia Regelui Frane se schimbă instantaneu în furie.

— Da, o voi face, strigă el cu furie. Nu ai ascultat, prostule? Eu sunt Regele! Pot să fac ce vreau. Eu ştiu ce este mai bine pentru Rutan!

Regele Frane plecă, urmat de grupul său de consilieri şi de gărzi. Leed se uită după el cu o privire de dezgust pe față.

— Vezi de ce nu am vrut să mă întorc? spuse el. A găsit o modalitate ca să mă țină aici împotriva voinței mele.

— Aşa se pare, spuse Qui-Gon neutru.

— Ce vrei să spui? întrebă Drenna.

— Dacă o trimite pe Yaana tatălui ei, Regele Frane nu mai are nimic cu ce să negocieze. Va trebui să-l înfrunte pe Leed ca tată şi fiu, nu ca Rege şi supus.

— Dar este în închisoare, obiectă Drenna.

— Asta este dificultatea, fu de acord Qui-Gon.

— Nu neapărat, spuse Leed încet. Cred că ştiu cum să o scăpăm.

Capitolul 13

— Vă voi explica pe drum, spuse Leed. Ştiu unde este ținută Yaana. Putem folosi nava voastră?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Să mergem.

— Eşti sigur că ar trebui să facem asta? murmură Obi-Wan către Qui-Gon în timp ce Leed şi Drenna se grăbeau înainte. Nu ar trebui să încălcăm legile unei planete.

— Ei bine, suntem cu Prințul, observă Qui-Gon. Oficial, el este acum în pregătire regală. Avem permisiunea lui.

— Dar dacă îl ajutăm pe Leed, vom lua partea cuiva, sublinie Obi-Wan.

— Nu, salvăm un ostatic, îl corectă Qui-Gon. Regele Frane nu are dreptul să o țină pe Yaana în închisoare. Are doar zece ani.

Obi-Wan tăcu. Erau momente când trebuia să se lupte cu deciziile lui Qui-Gon. Precauția îl determina să aleagă o altă cale. Dar, în astfel de momente, învăța să renunțe şi să aibă încredere în Maestrul său. Ştia că era nedrept ca Regele să o țină închisă pe fată.

— Nu-ți face griji, Padawan, spuse Qui-Gon. Încep să văd cum se poate rezolva această situație. Îi zâmbi. Trebuie doar să scoatem mai întâi pe cineva din închisoare.

— Asta e tot? spuse Obi-Wan, întorcându-i zâmbetul lui Qui-Gon.

Ori de câte ori nu erau de acord, Qui-Gon reuşea să-i aducă din nou împreună, fie cu o mică glumă, fie cu o corectare blândă.

Obi-Wan sări pe scaunul pilotului. La îndrumarea lui Leed, introduse coordonatele platformei de aterizare de la periferia oraşului, aproape de închisoare.

— Deci, spune-ne de ce crezi că ai o modalitate de a o salva pe Yaana, îi spuse Qui-Gon lui Leed imediat ce decolară.

— Am fost vara trecută în vizită acolo, începu Leed. Încercasem deja să-i spun tatălui meu că preferam Senali în locul Rutanului. Bineînțeles că nu m-a ascultat. Avea loc o mare vânătoare în ziua aceea şi am refuzat să particip. Aşa că m-a aruncat în închisoare.

Qui-Gon se uită la el, uimit. Drenna icni. Leed zâmbi slab.

— Doar pentru o zi. A spus că face parte din antrenamentul meu regal. Ca să ştiu cum îşi tratează Rutan prizonierii. Nu a fost prea rău. Desigur, toată lumea ştia cine sunt, aşa că am avut cea mai bună celulă şi nu m-a maltratat nimeni. Dar s-a întâmplat ceva interesant cât am fost acolo. A intrat o pasăre prin sistemul de ventilare şi a început să zboare peste tot. A declanşat toți senzorii. Gardienii nu au putut să o prindă sau să tragă în ea, iar senzorii continuau să avertizeze sistemul principal că avea loc o evadare masivă. Le-a trebuit o vreme să-şi dea seama că era pasărea – la început au crezut că sistemul fusese declanşat de un prizonier. Dar, de fiecare când verificau senzorul şi celula, totul era bine. Problema a fost că sistemul emite o notificare automată către garda regelui atunci când există probleme la închisoare. Tatăl meu a primit tot timpul notificări că se întâmplă o evadare majoră, şi apoi i se spunea că nu era nimic. Vânătoarea i-a fost întreruptă şi a fost furios. În cele din urmă au trebuit să-i mărturisească că era o pasăre. A pus să fie oprit sistemul şi să prindă pasărea, altfel i-ar fi împuşcat pe toți.

Drenna râse.

— Îmi place ideea ca o creatură mică să provoace tot acel necaz.

Leed îi rânji.

— Aş minți dacă aş spune că nu m-am bucurat eu însumi. Au oprit sistemul până au prins pasărea. Toată lumea a uitat de mine – eram în biroul directorului, din moment ce erau pe cale să mă elibereze. Atunci am observat ceva. Când schimbă gardienii tura, îşi scot centurile de arme dacă pleacă şi cei care intră în schimbul de tură îşi pun propriile centuri de arme. Toate astea se întâmplă în camera cu provizii de armament, care este ținută încuiată. Când închid sistemul, camera aceea se blochează automat. Asta pentru cazul în care există o evadare reală. Nu vor ca prizonierii să aibă acces la arme.

Qui-Gon ajunsese deja la concluzia lui Leed.

— Deci dacă sistemul ar fi oprit în timpul schimbului, ar fi doar un personal de gardă redus, fără acces la arme suplimentare.

— Trei paznici pe sector, mai exact, spuse Leed, dând din cap. E o eroare de sistem. Am încercat să-i spun tatălui meu la întoarcere, dar... ei bine, să spunem doar că nu a avut chef să mă asculte.

— Nu înțeleg, spuse Drenna. Cum putem face o pasăre să invadeze sistemul?

Qui-Gon zâmbi.

— Nu avem nevoie de pasăre. Cred că Leed are o idee.

— Când am ajuns acolo, s-au prefăcut că sunt un infractor, aşa cum voia tatăl meu, spuse Leed, aplecându-se înainte entuziasmat. Am fost dus la înregistrare, apoi la celulă. A trebuit să trec de cel puțin zece până la cincisprezece senzori pe tot parcursul procesului. Leed se uită la Drenna. Cine are cea mai bună țintă pe Senali?

— Tu, spuse ea prompt.

El clătină din cap zâmbind.

— Cine m-a egalat pe primul loc în ultimul an la *Jocurile Lumii*?

— Eu am făcut-o, spuse ea cu un rânjet. Aproape că te-am bătut.

— Tu vei fi pasărea noastră, spuse el. Ai nevoie doar de asta. Îi întinse un aruncător mic de săgeți. Cu ceva ajutor Jedi şi un pic de cacealma din partea mea, cred că putem reuşi. Poți trage săgeți în senzori pe măsură ce te deplasezi pe holuri. Băgă mâna într-un buzunar al tunicii sale şi scoase nişte săgeți. Erau mici şi făcute dintr-un material transparent. Astea se vor lipi de perete, dar nu va fi nimeni în stare să le vadă.

— Dar cum vom intra cu toții înăuntru? întrebă Drenna.

Ochii lui Qui-Gon străluciră puternic.

— Asta este partea uşoară. Vom fi arestați.

Leed se despărți de ei imediat ce aterizară. Se îndreptă spre închisoare. Se va preface că efectua o inspecție la fața locului, ca parte din pregătirea sa regală. Regele Frane nu pierduse timpul şi-i anunțase pe Rutani că Prințul se întorsese şi îşi va prelua moştenirea.

Qui-Gon, Obi-Wan şi Drenna merseră pe străzile aglomerate din Testa. Clădirile erau săpate în blocuri enorme de piatră de culori sumbre. Oraşul avea o populație numeroasă şi în efortul de a păstra ordinea, existau controale stricte asupra comportamentului. Qui-Gon simțea că va fi o sarcină uşoară să fie arestați. Insistase să se evite orice violență sau distrugere de bunuri. În schimb, trebuiau doar să găsească un parc deschis sau o piață.

Drenna le arătă înainte.

— Văd un loc bun.

Se asigurară că era prin apropiere o pereche de polițişti de securitate, plimbându-se prin piață plantată cu iarbă verde şi arbuşti. Qui-Gon şi Obi-Wan îşi desfăcură lejer cortul de supraviețuire şi începură să monteze o unitate de condensare. Drenna despachetă nişte alimente.

În câteva secunde, apărură cei doi polițişti de securitate.

— Ce credeți voi că faceți?

— Gătim, spuse Drenna veselă.

— Hoinăritul este împotriva legii, spuse unul dintre ei. La fel şi gătitul în aer

liber. Plecați de aici.

— Dar ne este foame, spuse Obi-Wan.

— Nu vom sta mult, spuse şi Drenna.

Se părea că tinerețea Drennei şi zâmbetul ei avură efect. Polițistul Rutan înalt îşi privi tovarăşa, o femeie chiar mai înaltă decât el. Amândoi ridicară din umeri.

— E sfârşitul schimbului meu, murmură bărbatul.

— Sunt prea obosită pentru asta, spuse femeia. Dacă îi arestăm, nu voi ajunge acasă la cină.

— Nu v-am văzut, bine? spuse primul polițist şi se întoarse. Făceți-vă doar bagajele şi dispăreți.

Jedii şi Drenna schimbară priviri surprinse. Crezuseră că asta avea să fie partea uşoară a planului lor.

— Rămânem, insistă repede Drenna.

— Şi vom hrăni pe toată lumea din parc! adăugă Obi-Wan. Am adus o mulțime de mâncare. Putem sta până la apus.

Cei doi ofițeri se întoarseră încet. Femeia oftă.

— O să ne faceți viața grea, nu?

Qui-Gon se concentră pe mintea ei.

— Cred că trebuie să ne arestezi.

— Cred că trebuie să vă arestăm, spuse ea. Ridicați-vă în picioare.

— Vai, spuse Drenna în barbă în timp ce sărea în picioare. Nu m-am gândit niciodată că o să mă simt uşurată să aud asta.

Îşi împachetară echipamentul de supraviețuire sub ochii vigilenți ai polițiştilor. Au fost percheziționați, dar Qui-Gon folosi un alt truc Jedi pentru a preveni confiscarea de către poliție a săbiilor de lumină şi a aruncătorului de săgeți al Drennei, spunându-le să-i lase să treacă nestingheriți – o comandă pe care ofițerii o repetară supuşi. Apoi au fost duşi în speederul poliției şi transportați la închisoare.

În timp ce treceau de porțile gri de duroțel, Obi-Wan le privi cum se închideau în spatele lor. Un sistem de încuietori se blocă cu o serie de clicuri puternice.

Drenna înghiți.

— Suntem siguri că este o idee bună? întrebă ea.

— Acum este prea târziu, murmură Obi-Wan.

— Exact la asta mă refer, spuse ea.

Capitolul 14

Odată ajunşi la închisoare, au fost duşi la biroul de înregistrare.

— Acuzația? îi întrebă funcționarul pe cei doi polițişti de securitate.

— Hoinăreală, spuse femeia înaltă. Nu o putem face mai repede, Neece? Este sfârşitul turei noastre.

Paznicul se uită la ceas.

— Este aproape şi sfârşitul turei mele, de asemenea. Lungă zi. Numele?

Qui-Gon, Obi-Wan şi Drenna îşi dădură numele. Fură supuşi unei scanări retiniene. Polițiştii de securitate plecară şi fură chemați doi gardieni.

— Escortați prizonierii la celule.

Funcționarul activă uşa de securitate şi trecură prin ea. Uşa se închise în spatele lor şi încuietorile se blocară cu un sunet puternic. Merseră pe coridor între gardieni. Trebuiau să treacă printr-o serie de puncte de control. Senzorii străluceau în roşu la deschiderea uşilor. Când se apropiau gardienii, îndreptau spre senzor un indicator laser aflat în vârful unui electro-jabber.

Erau experți în a-şi sincroniza paşii cu oscilația jabberului pentru a trece fără probleme prin punctul de control.

Paznicul din stânga îşi ridică jabberul şi emise o undă de lumină spre senzor. Acesta străluci verde, dar Drenna se prefăcu că tuşeşte şi îşi aduse aruncătorul de săgeți la gură. Ținta ei era perfectă. Senzorul lumină intermitent şi se auzi o alarmă. Paznicii se uitară în jur surprinşi. Coridorul era gol. Comunicatorul gărzii bâzâi.

— Gardianul numărul şapte, raportează.

Acesta vorbi în comunicator.

— Nu e nimic aici. Trebuie să fie vreo defecțiune. Verificați sistemul.

Continuară să meargă. La următorul senzor, Drenna lovi senzorul înainte ca gardianul să-şi poată ridica jabberul. Alarma sună din nou.

— Gardianul numărul şapte, raportează.

De data asta, vocea era enervată.

— Din nou, nu este nimic.

Se auzi un geamăt prin comunicator.

— N-o fi o altă pasăre.

Mai trecură de alți patru senzori în drum spre celulă. Drenna era atât de bună în a ascunde aruncătorul de săgeți, încât Qui-Gon nici măcar nu avu nevoie să folosească Forța. Senzorii se declanşau, iar alarma suna zgomotos.

Paznicii erau clar enervați în timp ce grăbeau grupul spre celulă. Îi introduseră pe Drenna şi pe Jedi şi închiseră uşa de duroțel.

— Două minute până la schimbarea turei, spuse Qui-Gon încet.

Drenna îşi puse ochiul în mica deschizătură din uşă. Era suficient de mare pentru ca să țintească cu aruncătorul de săgeți. Viză senzorul de pe hol.

Alarma răsună din nou.

— De ce nu închid totul? se plânse gardianul de afară, punându-şi mâinile peste urechi. Tot ce ne trebuie este să vină garda regală aici pentru a investiga.

— Prințul Leed este aici, zise celălalt. Regele va afla oricum despre asta.

— Taci, mormăi celălalt. Vine directorul. Hai să mergem la schimbul de tură înainte să ne spună că trebuie să rămânem.

Auziră paşii gărzilor retrăgându-se şi apoi, vocea lui Leed.

— Nu înțeleg, spuse Leed supărat. Probabil că sistemul este prea sensibil. S-a mai întâmplat asta. Tatăl meu va fi furios.

— Da, spuse nervos directorul. Poate că este o altă pasăre sau un fel de

creatură mică, de tot declanşează sistemul.

— Trebuie închis imediat! tună Leed, la fel ca tatăl lui.

— Dar…

— Imediat!

Directorul şi Leed se grăbiră să plece. Qui-Gon rămase cu ochii pe ceas, iar Obi-Wan pe senzor.

— Senzorul tocmai s-a stins, spuse Obi-Wan. Au oprit sistemul.

— Şi gardienii schimbă tura. E timpul să plecăm.

Qui-Gon îşi activă sabia de lumină, urmat de Obi-Wan. Tăiară rapid o gaură în uşa de duroțel. Apoi, se strecurară prin ea. Holul era gol, dar nu ar fi fost aşa pentru mult timp. Alergară pe hol. Leed le spusese unde se afla celula de înaltă securitate în care ar fi fost, cel mai probabil, reținută Yaana.

Sistemul era oprit, dar acum exista un paznic în afara celulei Yaanei. Avea blasterul în toc. Fără îndoială că nu era speriat că o fetiță de zece ani ar fi încercat să evadeze. Drenna suflă o săgeată paralizantă în gardian. Îl lovi în gât. Gardianul căzu, cu o privire surprinsă pe față.

Drenna se aplecă spre el.

— Te vei putea mişca în douăzeci de minute, îi spuse ea într-un mod prietenos. Relaxează-te şi bucură-te de şansa de a te odihni.

Între timp, Obi-Wan şi Qui-Gon tăiară rapid o gaură în uşă. Metalul se desprinse şi intrară în celulă. O fată Senali subțire, cu ochi mari şi întunecați, stătea într-un colț. Se făcu mică atunci când îi văzu pe Jedi.

— Yaana, nu te teme. Am venit să te ducem înapoi la tatăl tău pe Senali, îi spuse Qui-Gon.

Privirea îngrijorată îi dispăru. Îşi ridică bărbia şi aprobă din cap.

— Sunt gata.

Alergară pe hol. Când ajunseră la o cotitură, Qui-Gon ridică o mână. Se uită pe după colț. Leed striga la director, imitându-l bine pe tatăl său. Când îl văzu pe Qui-Gon, îl roti repede pe director, apucându-l de umăr, astfel încât să nu-i poată vedea. Făcu o mişcare rapidă cu mâna pe la spatele directorului pentru a indica o uşă de lângă el.

Qui-Gon, Obi-Wan, Drenna şi Yaana se deplasară tăcuți pe hol. Qui-Gon se îndreptă spre uşa indicată de Leed. Ducea către un alt hol lung şi cenuşiu. Avea pe ambele părți uşi închise de birou. Acum se aflau în secția administrativă a închisorii. Un birou cu consolă era chiar în fața lor. Era punctul de control pe unde se ieşea din închisoare. Qui-Gon înaintă cu paşi siguri.

— Suntem vizitatori autorizați, cu un permis de ieşire semnat de director, spuse el. Se concentră pe mintea gardianului. Putem pleca.

— Puteți pleca, spuse gardianul, activând uşa.

Mergând dezinvolt, cei patru trecură pe lângă punctul de control şi ieşiră pe uşă. Accelerară ritmul când trecură prin curte. Când ajunseră pe străzile din Testa, Drenna începu să se grăbească, dar Qui-Gon o opri.

— Nu atrage atenția, spuse el.

Erau aproape la platforma de aterizare când Leed îi ajunse din urmă.

— Până acum, totul a mers bine, spuse el. Dar mă tem că directorul l-a sunat pe tatăl meu ca să-şi ceară scuze pentru tulburări. Ar putea fi aici în orice moment.

— Acum te poți grăbi, îi spuse Qui-Gon Drennei.

Alergară pe ultima secțiune spre platforma de aterizare. Nava îi aştepta. Platforma de aterizare era pustie.

Deodată, Obi-Wan simți pericolul.

Asta este o platformă publică de aterizare. De ce este pustie? se întrebă el.

El şi Qui-Gon îşi activară săbiile de lumină într-o mişcare simultană. Qui-Gon o împinse pe Yaana spre o grămadă de containere.

— Du-te în spatele lor, ordonă el crunt.

În următoarea fracțiune de secundă, focurile de blaster izbucniră de după colțul unei magazii tehnice. Nava fu presărată de lovituri. Se repeziră înainte, cu săbiile activate. Un rând de droizi de pază îşi goleau armele în nava lor. Salvele de blaster loviră rezervorul de combustibil şi nava explodă.

Qui-Gon, Obi-Wan, Drenna şi Leed atacară droizii.

Ținta excepțională cu arbaleta a Drennei făcu, în doar cateva secunde, trei dintre droizi să fumege. Leed trase la fel de repede cu propria arbaletă, dărâmând doi droizi. Obi-Wan şi Qui-Gon săriră şi căzură ca unul peste restul droizilor, decapitându-i, săbiile lor de lumină fiind o ceață de mişcare.

— Bravo, spuse o voce familiară.

Se întoarseră să-l vadă pe Regele Frane stând cu garda regală.

— E chiar o plăcere să vă privesc, de fapt. Aruncă o privire spre Drenna, cu admirație. Nu am văzut niciodată pe cineva să tragă atât de bune. Cine ar fi crezut că tocmai o Senali ar putea fi atât de bună?

Unul dintre câinii de luptă ai Regelui Frane sări brusc înainte, lătrând, cu dinții lungi şi mortali dezgoliți.

— Înapoi! strigă Regele către câinele feroce.

Drenna făcu un pas în față, înainte să o poată opri cineva. Întinse o mână, iar câinele tăcu, apoi o adulmecă. Qui-Gon nu mai văzuse niciodată un câine de luptă nek reacționând într-un mod prietenos. După uimirea de pe fața lui, nici Regele Frane nu mai văzuse aşa ceva.

Drenna scărpină nekul după urechi.

— Nu eşti un ucigaş. Ci doar neînțeles, îl alintă ea.

— Spune-i asta unei kudane, zise Regele Frane. Acum, unde este fiica lui Meenon?

Qui-Gon păşi în fața Yaanei, care ieşise din spatele containerelor.

— Nu te vom lăsa să o iei din nou, îi spuse el Regelui Frane. Jedii sunt aici la cererea ta. Nu vor sta deoparte să te privească cum încalci legea diplomatică.

Regele Frane îl privi de sus.

— Cuvinte prosteşti. Eu decid legea pe Rutan.

— Nu, Tată. Leed făcu un pas înainte. Nu este nevoie să-mi amenințiprietenii Jedi. Văd că nu am de ales. Voi rămâne pe Rutan.

— În sfârşit, îți vezi datoria, spuse Regele Frane, mulțumit.

— Eşti sigur, Leed? întrebă Qui-Gon. Ți-am promis că nu îi vom permite tatălui tău să te forțeze să rămâi aici.

Leed clătină din cap.

— Nu sunt forțat. Văd acum că moştenirea mea este o povară pe care trebuie să o accept. A nu face acest lucru ar însemna să fiu egoist. Poate că tatăl meu are dreptate în legătură cu asta.

— Poate? întrebă iritat Regele Frane. Sigur că am dreptate!

— Şi ne vei permite să o ducem pe Yaana înapoi pe Senali? îl întrebă Qui-Gon pe Rege.

Regele Frane clătină din cap.

— Atunci nu voi mai avea niciun Senali aici. Am nevoie de un avantaj în fața lui Meenon. Nu. Fata rămâne.

— Meenon şi-a stabilit condițiile pentru a evita războiul, spuse Qui-Gon. Una dintre ele este întoarcerea fiicei sale. Nu cred că rămânerea lui Leed aici va schimba asta. Odată ce i-ai aruncat fiica în închisoare, a încetat să mai aibă încredere în tine.

— Lasă-l să atace! Ce-mi pasă? Îi vom pulveriza! strigă Rege Frane supărat.

Drenna făcu un pas înainte.

— Trimite-o pe Yaana acasă. Voi rămâne eu.

Regele Frane o privi curios.

— Şi cine eşti tu, în afară de a fi o trăgătoare atât de bună?

— Sunt Drenna, nepoata lui Meenon, zise Drenna. Şi eu sunt îndrăgită de el.

Dacă rămân, nu va ataca Rutanul.

— Nu mă tem de atacul lui, spuse Regele Frane disprețuitor. O privi atent. Totuşi, este o soluție. Bine. Accept.

— Nu o vei închide? întrebă Qui-Gon pe un ton de avertisment.

— Nu. Va locui pe pământurile regale, unde pot să fiu cu ochii pe ea, spuse Regele Frane cu satisfacție, întorcându-se spre Drenna. Te voi instala în cabana de vânătoare. Vei fi sub ochii mei vigilenți, incapabilă să scapi, dar nu încarcerată. Poate îmi vei învăța garda regală cum să tragă. Şi să ai grijă de câinii mei. Taroon avea grijă de toți droizii mei căutători. Îi era frică de neki şi nu putea niciodată să-mi repare droizii. Sunt sigur că nu poți fi mai rea decât el. Îl voi lua pe Taroon de la şcoală şi îl voi trimite înapoi pe Senali. Regele Frane lovi cu piciorul în pământ. Iată, avem din nou un schimb. Eşti mulțumit, Jedi?

— Taroon merge pe Senali? întrebă Drenna. Dar el urăşte să fie acolo!

Regele Frane ridică din umeri.

— Bine. Atunci ştiu că se va întoarce. Se întoarse brusc. Totul s-a terminat. Acum, este timpul pentru vânătoare. Haide, Leed.

Leed se apropie mai mult de Qui-Gon şi Obi-Wan. Pus o mână pe fiecare dintre ei. Fața îi era tristă, dar dădu din cap către ei într-un mod demn.

— Nu voi uita niciodată tot ce ați încercat să faceți pentru mine.

— Ne poți chema din nou dacă ai nevoie de noi, spuse Qui-Gon.

— Îmi pare rău, Leed, spuse Obi-Wan.

— Datoria este mai importantă decât sentimentele, spuse Leed. Asta trebuie eu să învăț. Vă doresc tihnă şi seninătate.

Îi părăsi pentru a se alătura tatălui său. Cu o privire tristă de *la revedere* către Jedi, Drenna li se alătură.

Qui-Gon şi Obi-Wan îi priviră plecând.

— Cel puțin Drenna va fi aici pentru o vreme, observă Obi-Wan. Asta îi va oferi lui Leed un oarecare confort. Misiunea nu s-a încheiat aşa cum am crezut. Cumva, am crezut că lui Leed i se va permite să rămână pe Senali.

— Asta sperai să se întâmple, Padawan? întrebă Qui-Gon. De data asta trebuie să-mi spui adevărul.

Deci, Qui-Gon ştiuse că îi evitase întrebarea pusă pe Senali.

— La început nu am vrut să-ți spun că am simpatizat cu Leed, recunoscu Obi-Wan. Am crezut că îți va aminti de decizia mea de a rămâne pe Melida/Daan şi de a-i părăsi pe Jedi. Am crezut că ar putea să-ți dea de gândit în legătură cu angajamentul meu față de tine.

— Am uitat de problema asta, Padawan, spuse Qui-Gon. Să nu-ți fie frică să-ți împărtăşeşti sentimentele cu mine. Nu ți-aş purta niciodată pică.

— Sentimentele mele au părut să se schimbe de la o zi la alta, admise Obi-Wan. Când Regele Frane a vorbit cu fiul lui, am fost mişcat de argumentele sale, de asemenea.

— Asta pentru că nu există un răspuns clar, spuse Qui-Gon. Emoțiile sunt încurcate, aşa cum am spus de la început.

— Ei bine, măcar nu va fi război, spuse Obi-Wan în concluzie. Îmi pare rău pentru Leed. Dar, cel puțin planetele rămân paşnice.

— Te înşeli, Obi-Wan, spuse Qui-Gon, cu ochii ațintiți asupra navei Regelui pe măsură ce se ridica în aer. Misiunea nu s-a terminat. Şi mă tem că cele două lumi sunt mai aproape ca niciodată de război.

Capitolul 15

Obi-Wan se grăbi să-l ajungă din urmă pe Qui-Gon, care mergea cu paşi mari. Înaltul Jedi mergea hotărât pe străzile aglomerate din Testa.

— Dar nu înțeleg, spuse Obi-Wan. De ce suntem aproape de război? Ambii lideri şi-au recuperat copiii. Nu există niciun motiv ca să mai lupte.

— Nu ei vor războiul, spuse Qui-Gon. Forțele armate Rutane au fost cei care l-au răpit pe Leed.

— De unde ştii?

— Gândeşte-te, Padawan, zise Qui-Gon în timp ce ocolea un vânzător de mâncare. A fost ceva în tabăra lor care să ne poată spune de unde erau?

Obi-Wan îşi concentră mintea. Îşi aminti cum dormiseră răpitorii în copaci. Presupusese imediat că erau Senali din cauza pielii lor argintii, a colierelor şi căştilor de corali. Cu excepția faptului că nu aveau pielea argintie. El doar presupusese că o aveau.

— Pielea lor era mânjită cu lut, spuse el. Am crezut că era aşa pentru că voiau să pară aprigi. Dar ar fi putut ascunde faptul că nu aveau solzii mici pe piele.

— Bine, aprobă Qui-Gon. Altceva?

Obi-Wan se gândi din nou la luptă. Răpitorii luptaseră bine, dar nu era nimic care să indice dacă erau Senali sau Rutani. Ambele grupuri folosiseră arbalete şi aruncătoare de săgeți. Îşi îndreptă atenția asupra bărcii. Arăta ca multe altele bărci pe care le văzuse pe Senali. Fusese modelată din trunchiul unuia dintre copacii nativi. Îşi aminti proviziile care plouaseră din ea.

— Tuburile respiratorii, exclamă el. Senalii nu le folosesc. De ce nu m-am gândit la asta până acum?

— Nu am avut prea mult timp pentru reflecție, spuse amabil Qui-Gon. Am observat problema, dar deja mă întrebasem de ce îşi mânjiseră pielea cu lutul acela alb.

— Dar dacă ştiai că sunt Rutani, de ce nu ai spus nimic? întrebă Obi-Wan.

— Pentru că nu ştiu încă cine este în spatele răpirii, spuse Qui-Gon. Până nu aflu, m-am gândit că este mai bine să par să gândesc ceea ce vor ei să gândesc.

— Deci, cine se află în spatele răpirii? întrebă Obi-Wan, frustrat. Şi unde mergem acum?

— Să-l vedem pe Taroon, spuse Qui-Gon.

— Dar este probabil în drum spre Senali, sublinie Obi-Wan.

— Nu încă. Va găsi el un motiv ca să întârzie plecarea.

Obi-Wan încă se simțea confuz.

— Crezi că Taroon a fost în spatele răpirii fratelui său? Dar de ce? A venit să-l convingă să se întoarcă definitiv pe Rutan. A fost supărat şi rănit atunci când Leed a refuzat.

— Sau, cel puțin aşa părea. Dar Padawan, ce spun ființele şi ce simt ele, nu sunt neapărat acelaşi lucru. Jedii sunt diferiți în privința asta.

— Ți-e teamă că Taroon plănuieşte un atac? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Am mai văzut ceva printre proviziile din tabăra răpitorilor. Droizi căutători. Aveau emblema regală a Rutanului pe ei. Şi Regele Frane tocmai ne-a spus că Taroon era păzitorul căutătorilor, îți aminteşti? O singură persoană ar fi putut avea acces la acei droizi şi avea puterea de a aduna susținători pentru o invazie secretă pe Senali.

— De ce ar fura Taroon droizii căutători regali? întrebă Obi-Wan, frustrat.

— Asta este o întrebare foarte bună, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. De ce, de vreme

ce droizii căutători sunt atât de uşor de cumpărat? Are sens doar dacă Taroon a modificat droizii într-un anume fel. Apoi a planificat să-i trimită înapoi pe Rutan.

— Şi ce se va întâmpla atunci?

— Asta va trebui să ne spună Taroon, răspunse Qui-Gon grav.

Obi-Wan văzu că se opriseră în afara porților unei clădiri impresionante. ŞCOALA REGALĂ DE LEADERSHIP era sculptat în piatră, pe arcadă. Qui-Gon păşi prin arcadă şi deschise uşa şcolii. Coridorul era gol, cu excepția unui profesor care trecea grăbit, cu brațele pline cu datapaduri şi tablete.

— Scuzați-mă, spuse politicos Qui-Gon. Îl căutăm pe Taroon.

Profesorul se încruntă.

— Este în drum spre Senali, cel mai probabil. Tatăl său a dat ordin să plece imediat. Păcat. Era un student popular. Ne va fi dor de el.

— Avem motive să credem că nu a plecat încă, spuse Qui-Gon. Există vreun loc unde vă puteți gândi că s-ar putea duce?

— E uşor, spuse profesorul zâmbind. Taroon stă de obicei în camera tehnică, cu prietenii săi, folosind tabletele de programe. Este pe holul acela, apoi în sus pe rampă, a doua uşă din dreapta.

Qui-Gon îi mulțumi şi merse rapid în direcția indicată de profesor.

— Dacă ai dreptate, ce te face să crezi că Taroon va mărturisi? îl întrebă Obi-Wan pe Qui-Gon.

— Pentru că nu este rău, spuse Qui-Gon. Este doar rănit. Este la fel ca tatăl său – îşi transformă durerea în furie.

Ajunseră la camera tehnică şi activară uşa. Taroon stătea pe o bancă lungă de lângă perete. Îşi ridică ochii spre Jedi, nervos, şi sări în picioare.

— S-a întâmplat ceva? întrebă el.

— De ce crezi asta? întrebă Qui-Gon.

Taroon ridică din umeri, dar ochii îi erau precauți.

— Sunt surprins să vă văd aici.

— Tatăl tău a dat ordin să pleci pe Senali imediat, spuse Qui-Gon. De ce ai rămas?

— Am lăsat ceva echipament aici, spuse Taroon repede. Trebuie să-l includ în bagajul meu, astfel încât să pot porni la drum.

— Nu-ți făceai bagajele atunci când am intrat, sublinie Obi-Wan.

Taroon îi aruncă o privire trufaşă.

— Cine eşti tu să pui la îndoială un Prinț?

— Este un Jedi, spuse Qui-Gon ferm. Tatăl tău ne-a chemat aici ca să ajutăm la rezolvarea acestei probleme. Dar nu e rezolvată, nu-i aşa, Taroon?

— Nu ştiu la ce te referi, spuse tânărul nervos.

— Taroon, nu avem timp pentru aşa ceva, spuse Qui-Gon. Cred că tu ai fost în spatele răpirii fratelui tău pe Senali.

— E ridicol! strigă Taroon. De ce aş aranja aşa ceva? Îmi iubesc fratele. Sunt patriot!

— Ambele lucruri sunt adevărate, spuse Qui-Gon. Îți iubeşti frate, dar eşti şi furios pe el că ți-a întors spatele. Eşti un patriot, dar ai organiza un atac asupra Rutanului în speranța că Leed va fi cel blamat. Dar Leed este acum aici, Taroon. Mă îndoiesc că Regele îl va învinui de ceva. Va da vina pe Meenon. Poate că va riposta şi va începe războiul. Sau poate că nu-ți pasă de asta. Poate că tu crezi că un astfel de eveniment l-ar rupe pe Lead în două. Poate că tu chiar vrei asta.

— Nu ştiu despre ce vorbeşti, dar ştiu că nu va fi niciun război, spuse Taroon. Tatăl meu vorbeşte şi tot vorbeşte, dar nu va ataca. Oricum, nu am nimic de-a face cu toate astea.

— Ştii sigur că tatăl tău nu îi va ataca pe Senali? Eşti dispus să mizezi vieți pe siguranța asta a ta? întrebă Qui-Gon, cu tonul crescând în intensitate.

Obi-Wan nu credea că el ar fi putut rezista unei priviri atât de pătrunzătoare.

Privirea lui Taroon alunecă într-o parte.

— Nu poți vorbi aşa cu mine.

Qui-Gon merse mai departe în cameră.

— Lasă-mă să-ți spun ce sunt eu cred că se întâmplă, spuse el. Ai înrolat un grup mic de Rutani. Poate că sunt prieteni de-ai tăi din şcoală, un amestec între cei care sunt aproape de tine şi cei care speră să beneficieze dacă vei deveni Rege în locul lui Leed. În timp ce tu rămâi pe Rutan, acest grup a călătorit în secret pe Senali şi şi-a stabilit o identitate *fantomatică*, suficient cât să-l alerteze pe Meenon de prezența lor. S-au mânjit cu lut astfel încât să nu poată nimeni să vadă că pielea lor nu are solzi. Au furat sau au încălcat locuri sacre, astfel încât clanurile să fie furioase unul pe altul. Au încurajat neliniştea, pentru a câştiga atenție şi antipatie printre Senali. Toate acestea le-ai planificat tu.

Sudoarea acoperi fruntea lui Taroon.

— Nu poți dovedi nimic.

— Ai aranjat să îl răpească pe Leed pentru ca în timpul dispariției lui să aranjezi un atac asupra Rutanului. Ai vrut să pară că el este liderul *Fantomaticilor*, pentru a fi blamat. Chiar dacă Leed a scăpat, ai decis să-ți continui planul. Dovezile îl vor indica pe Leed ca fiind cel care a orchestrat atacul. Acest lucru va ajuta să fie alungat de pe Rutan pentru totdeauna – şi nu-l va face foarte popular nici pe Senali, chiar dacă *Fantomaticii* vor dispărea brusc. Senalii vor da şi ei vina pe Leed. Nu va mai avea nicio lume a lui. Nu va mai avea susținători. Şi tu vei deveni Rege. Nu-i aşa, Taroon? Ți-ai trădat fratele pentru propria ambiție.

— Nu ambiție! Dragoste pentru planeta mea! izbucni Taroon. Leed are dreptate. Nu el este adevăratul conducător al Rutanului. Nu merită ceea ce avea să i se întâmple? Ne-a întors spatele cu mult timp în urmă! Este fratele meu. Ar fi trebuit să se gândească la familia lui. Ar fi trebuit să se gândească la mine. Am crescut fără el. A trebuit să rezist furiilor tatălui nostru. El a crescut fiind îngrijit şi îndrăgit. Eu am crescut fiind neglijat!

— Tatăl tău are multe probleme, dar nu poți spune că nu-şi iubeşte fiii, spuse Qui-Gon grav. Poate că nu te vede drept tânărul puternic care eşti.

— Nu mă vede deloc, mormăi Taroon.

— Trebuie să fie greu să fii numit prost de tatăl tău, spuse Qui-Gon. Mânia ta este de înțeles. Dar tu îți hrăneşti furia în loc să încerci să o cucereşti. Dacă l-ai înfrunta pe tatăl tău şi i-ai spune adevărul, situația s-ar putea schimba. În schimb, tu loveşti ca un copil. Diferența este că eşti un Prinț şi rezultatul furiei tale va fi un război.

— Nu va fi un război. Doar un atac. Nu se vor pierde vieți, spuse Taroon posomorât. Am ales o țintă simbolică.

— Cum se va întâmpla? întrebă Qui-Gon pe un ton urgent. Cu droizii căutători?

Taroon aprobă din cap cu reticență.

— Echipa de pe Senali se întoarce pe Rutan. Vor elibera droizii. M-am asigurat deja că droizii pe care tatăl meu îi va folosi la vânătoare vor funcționa defectuos. Noii droizi le vor lua locul şi nu va observa nimeni.

— Şi ce vor face droizii căutători? întrebă Qui-Gon.

— În loc să caute kudana, au fost programați să caute cuştile cu câini nek. Cuştile nu au acoperiş şi sunt deschise spre cer. Când droizii îşi vor localiza prada, sunt programați să explodeze. Într-un spațiu restrâns precum cuştile, câinii vor fi spulberați.

Taroon se foi inconfortabil sub privirile lor severe.

— Ce este aşa teribil? Nekii sunt creaturi oribile. Atacă orice, chiar şi pe ai lor.

— Da, spuse încet Qui-Gon. Să-i ataci pe ai tăi este cu adevărat josnic.

Pielea albastră a lui Taroon deveni roşie de furie. Înțelesese ideea lui Qui-Gon: că el însuşi se întorsese împotriva fratelui său.

— Acest atac va fi suficient pentru a-l înfuria pe tatăl tău, zise Qui-Gon. Şi îl va bănui pe Leed. Dacă nu o va face, vei planta tu ideea în capul lui. De aceea rămâi aici şi nu pleci pe Senali. Dar cum rămâne cu Drenna?

Taroon îl privi tăios.

— Cei cu ea? S-a întors pe Senali.

Qui-Gon clătină din cap.

— A rămas pe Rutan. Tatăl tău a instalat-o în cabana de vânătoare.

Taroon sări în sus.

— Dar cabana este chiar lângă cuşti!

Qui-Gon aprobă din cap.

— Iar treaba ei este să aibă grijă de animale. Ar putea fi în cuşti chiar acum.

— Nu! strigă Taroon. Este prea târziu să mai aduc înapoi droizii! Trebuie să-i oprim!

— Da, zise Qui-Gon. Poate că vom putea preveni ceea ce ai pus tu în mişcare.

— Putem folosi transportorul meu, spuse Taroon. Urmați-mă.

Capitolul 16

Taroon stătea la consolă, aplecându-se înainte ca şi când asta ar fi putut forța transportorul să zboare mai repede. Qui-Gon stătea nemişcat şi calm. Obi-Wan admiră, ca întotdeauna, capacitatea Maestrului său de a-şi găsi propria seninătate în mijlocul unei situații tensionate.

— Sunt din nou confuz, spuse Obi-Wan, aplecându-se mai aproape de Qui-Gon şi vorbind cu voce joasă. Am crezut că Taroon o urăşte pe Drenna. De ce faptul că ştie că este în pericol înseamnă atât de mult pentru el?

Qui-Gon zâmbi scurt.

— Aminteşte-ți ce am spus la începutul misiunii, Padawan. Cuvintele nu sunt întotdeauna ecoul sentimentelor. Tu ai văzut doi duşmani. Eu am văzut două ființe tinere luptând împotriva unei atracții despre care ştiau că este nepotrivită.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu am văzut deloc asta.

— Nu te agita, spuse senin Qui-Gon. Poate dacă ai fi fost mai în vârstă, ai fi văzut. În orice caz, există lucruri pe care tu le vezi şi pe care eu nu. Aceasta este natura unei echipe eficiente Maestru-Padawan.

— Sper să ajungem la Drenna la timp, spuse Obi-Wan.

— Am ajuns, strigă Taroon cu o voce uşurată. Nu văd nimic. Poate că vânătoarea a fost anulată.

— Tu doar aterizează nava, zise Qui-Gon, privirea sa ascuțită cercetând zona.

Obi-Wan i se alătură, cercetând orizontul în toate direcțiile. Taroon zbură mai jos. Obi-Wan văzu o pâlpâire de mişcare pe cerul îndepărtat.

— Acolo, murmură el către Qui-Gon.

— Da, zise Qui-Gon pe un ton scăzut. Aterizează rapid, Taroon, strigă el calm.

Obi-Wan ştia că nu voia să-l facă pe tânăr să intre în panică.

— Uite-o pe Drenna! strigă Taroon, distras momentan. Iese din pădure.

Drenna ieşi din pădure, cu arbaleta legată la spate. Obi-Wan se uită repede la punctele pâlpâitoare din stânga lui. Acum putea vedea că erau, fără îndoială, droizii căutători – poate o duzină. În tăcere, îi arătă lui Qui-Gon. Ştia din experiență cât de repede puteau urmări ceva acei droizi.

Drenna ridică privirea şi văzu transportorul. Îşi protejă ochii de soare, dar nu putu vedea înăuntru. Se îndreptă spre cuşti.

— Nu! strigă Taroon.

Transportorul se clătină atunci când mâinile lui tremurară. Qui-Gon sări înainte. Preluă comenzile de la Taroon şi printr-o serie de mişcări rapide, exersate, ateriză nava pe câmpul de lângă cuşti. Activă rampa de aterizare.

— Grăbeşte-te, Padawan, îl îndemnă el.

Alergară pe rampă, cu săbiile de lumină activate şi pregătite. Drenna era aproape de uşa cuştilor. Droizii căutători fulgerară în timp ce se apropiau de țintă.

— Drenna! strigă Qui-Gon. Deasupra capului! Atenție!

Reflexele Drennei erau foarte bune. Se întoarse, căutând deja deasupra capului. Abia se opri pentru a vedea amenințarea înainte de a arunca brațul spre înapoi pentru a-şi aduce arbaleta la umăr. Qui-Gon făcu un salt impresionant prin aer, sabia sa strălucind verde pe cerul cenuşiu. Zdrobi droidul căutător care zbura cel mai jos. Sabia trecu prin el, tăindu-l în jumătate. Explozia mică ridică un norişor de fum în aer. Atâta timp cât droizii căutători nu loveau pământul, nu ar fi explodat.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon cu propriul său salt. Nu putu obține aceeaşi înălțime ca şi Qui-Gon, iar prima lui lovitură întâlni doar aerul gol. Dar Drenna îşi

încărcase deja arbaleta şi slobozise prima săgeată laser. Îşi atinse ținta, iar un alt droid fumegă şi sfârâi în timp ce se prăbuşea la pământ.

Qui-Gon sări pe acoperişul plat, jos, de la intrarea în cuşti. De aici se putea mişca într-o parte şi în alta, doborând droizii în timp ce se îndreptau spre cuşti. Auziră câinii mârâind în cuştile deschise pe măsură ce se apropiau droizii.

Obi-Wan sări sus ca să i se alăture. Drenna rămase pe pământ, cu arbaleta la umăr, trăgând atât de repede, încât brațul ei era o ceață în timp ce fixa săgeată după săgeată în arbaletă. Obi-Wan sări şi doborî un droid într-o măturare de sus în jos, apoi schimbă direcția şi doborî un altul.

Se auzi zgomotul hudelor care galopau şi Obi-Wan îl văzu pe Rege şi suita sa regală alergând spre ei. Îi ignoră, întorcându-şi atenția asupra droizilor de deasupra capului. Erau maşinării neobosite, căutându-şi ținta.

Unul câte unul, Jedii şi Drenna doborâră droizii. Mai rămăsese doar unul, care plonjă şi se îndreptă spre cuşti. Se auzi o bubuitură şi droidul începu să fumege. Taroon îl doborâse cu un blaster. Cei patru îşi coborâră armele în lateral.

Drenna îşi şterse sudoarea de pe frunte cu mâneca tunicii.

— Te-ar deranja să-mi spui despre ce era vorba? Şi ce cauți tu aici? îl întrebă ea pe Taroon.

— Ar trebui să pun aceeaşi întrebare! strigă Regele Frane, sărind de pe hudul său şi apropiindu-se de ei. De ce sunt droizii mei aici în loc să urmărească kudanele? Şi de ce i-ați distrus? Ochii lui feroce se îndreptară spre Jedi. V-am iertat o dată. Ceea vă face să credeți că aş face-o din nou?

— Cred că este timpul să explici, Taroon, spuse Qui-Gon, aruncându-i lui o privire semnificativă.

— Eram foarte supărat, îi spuse Taroon tatălui său. Şi m-am gândit că dacă Leed renunță la ceea ce eu vreau atât de mult, de ce nu ar trebui să-l obțin? De ce ar trebui să fie obligat să ia el premiul pe care îl râvnesc?

— Vrei să conduci? întrebă Regele Frane, uluit.

— Da, Tată, vreau să conduc, spuse Taroon. Chiar dacă eu sunt fratele mai mic şi neîndemânatic şi slab în ochii tăi. Chiar dacă nu sunt la fel de bun la toate ca primul tău născut. Ştiam că singura modalitate de a obține ceea ce îmi doream era să fac să se întâmple. Deci, când Leed a început să facă aluzii că vrea să rămână pe Senali, am văzut ceea ce se va întâmpla. Ştiam că se îndrepta spre o ciocnire a voințelor. Ştiam că nu va ceda, că îi vei subestima încăpățânarea. Aşa că am strâns un grup de susținători şi i-am trimis pe Senali ca să pozeze într-un clan marginal. Planul meu era ca atât Rutanii, cât şi Senalii să creadă că Leed conducea acest clan marginal. Am planificat atacul cu droizi căutători, astfel încât toți să creadă că Leed este responsabil. Războiul ar fi fost o amenințare, dar nu credeam că va avea loc. Leed ar fi rămas pe Senali. Asta a fost înainte să se implice Jedii. Taroon îi aruncă un zâmbet slab lui Qui-Gon. Mi-au stricat toate planurile.

Regele Frane se uită la fiul său, neîncrezător.

— Ai planificat să ataci propria ta planetă?

— Nu s-ar fi pierdut vieți, insistă Taroon. Doar câinii de luptă nek, şi ei nu contează.

— Sunt creaturi vii! interveni Drenna furioasă.

— Îşi mănâncă semenii! Sunt crescuți pentru a distruge, spuse Taroon. Câțiva mai puțini, nu ar fi făcut nicio diferență.

— Ai distruge orice creatură pentru a-ți îndeplini propriile dorințe? întrebă Drenna cu dispreț. De aceea aproape că m-ai omorât?

— Îmi pare rău pentru asta, spuse Taroon, întorcându-se spre ea. Cabana de vânătoare este nelocuită de cincisprezece ani. N-am avut nicio idee tu erai aici.

— Scuzele tale nu ar fi însemnat prea mult pentru mine dacă aş fi fost moartă, ripostă Drenna.

— Aveți de gând să vă opriți? răcni Regele Frane. Eu sunt partea vătămată aici!

Cuştile mele au fost aproape distruse! Şi tu, îi spus el lui Taroon. Vrei să-mi spui că ai recrutat o echipă, ai invadat o planetă şi ai formulat un plan pentru a-l incrimina pe fratele tău, totul pentru a conduce?

Taroon aprobă din cap. Regele Frane încremeni o clipă. Apoi îşi dădu capul pe spate şi izbucni brusc într-un hohot de râs.

— Ce ziceți de asta! Este un lider! O astfel de trădare! O asemenea viclenie! Vei fi un conducător foarte bun. Nu sunt eu înțelept că am crescut un astfel de fiu? Îl bătu pe Taroon pe spate. Tot ce îți lipseşte este o regină care se va lupta cu tine în fiecare zi, aşa cum a făcut iubita voastră mamă cu mine. Ce războinică era! O privi pe Drenna. Ei bine, poate că dacă ai noroc, vei găsi o astfel de regină prin apropiere.

Drenna se uită în altă parte, cu obrajii aprinşi în timp ce pielea ei albastră prindea o nuanță de roz. Taroon era la fel de îmbujorat. Leed se uită de la unul la altul, cu o expresie de surpriză pe față. Apoi, încet, zâmbi.

— Poate că va exista cândva o cale pentru ca Senalii şi Rutanii să trăiască în pace, până la urmă, spuse el.

— Şi noi, frate? întrebă Taroon, întorcându-se spre Leed. Suntem împăcați? Mă ierți?

Leed apucă ambele antebrațe ale lui Taroon într-un gest de afecțiune.

— Te înțeleg şi te iert, frate.

Ochii Regelui Frane se înceţoşară de lacrimi şi îşi curăță zgomotos gâtul.

— Şi eu doresc pacea. Deja m-am săturat de toate aceste amenințări şi riposte cu Meenon. Interferează cu vânătoarea şi cu sărbătorile. Propun ca Leed să fie primul Ambasador pentru ambele lumi. El va încuraja înțelegerea şi comerțul dintre noi.

— Asta este o idee minunată, Tată, spuse Leed, cu bucurie în voce. Şi îmi vei permite să plec de pe Rutan?

Regele Frane flutură mâna în semn de lehamite.

— De asemenea, sunt obosit de oftatul şi de întristarea ta permanentă. A fost foarte deprimant să te am prin preajmă. Se îndreptă spre cei doi fii ai săi. Acum văd că am doi fii care au crescut să fie bărbați fără să se teamă să ia ceea ce vor. M-am descurcat bine. Se întoarse spre Jedi. Vă iert pentru că mi-ați distrus droizii. Din nou! Nu sunt eu generos? Şi vă invit la sărbătoarea mea.

Qui-Gon se înclină.

— Am fi onorați.

* * *

A doua zi, Jedii decolară cu Leed într-un transportor pe care Regele Frane insistă să li-l dea pentru a înlocui nava spațială pe care le-o distrusese.

Lumea albastru-verde Senali sclipea în timp ce zburau tot mai aproape de ea.

Aterizară şi au mers cu Leed înapoi la el acasă. Clanul Banoosh-Walore se revărsă din casă şi alergară spre Leed, strigându-şi dragostea şi urându-i bun venit. Dispăru instantaneu într-o ploaie de îmbrățişări.

— Am crezut că am învățat deja tot ce trebuie să ştiu despre cum fericirea personală poate intra în conflict cu datoria, spuse Obi-Wan, privindu-l pe Leed. La început, am crezut că Leed ar trebui să rămână aici. Apoi, am crezut la fel de mult că ar trebui să se întoarcă pe propria sa lume. Şi acum, simt că locul lui este aici, până la urmă. Obi-Wan oftă. Am petrecut o mare parte din misiunea asta într-o stare de confuzie.

— Asta e bine, Padawan, spuse Qui-Gon. Înseamnă că înveți.

— Când mă gândesc la modul în care am părăsit Ordinul Jedi, amintirile sunt atât de dureroase, spuse încet Obi-Wan. E greu să nu mă simt descurajat că mai am atât de multe de învățat.

— Nu ar trebui să fie motiv de descurajare, spuse Qui-Gon cu blândețe. Viața

înseamnă atât învățare, cât şi reînvățare. Te poți confrunta cu aceeaşi problemă mereu şi să găseşti de fiecare dată un alt sens, şi mai profund. Învățarea se aprofundează şi asta ne hrăneşte. Ar trebui să te bucuri de faptul că viața te va surprinde mereu. Tu m-ai învățat, după Melida/Daan, că propriile mele idei trebuiau extinse. Şi eu am propriile mele lecții de învățat.

— Ei bine, este plăcut să aud că nu ştii totul, îi spuse Obi-Wan Maestrului său, zâmbind.

— Nici pe departe, Padawan, spuse Qui-Gon. Nici pe departe, cred. Chiar şi atunci când eşti sigur, tot trebuie să existe îndoieli. Este calea Jedi.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o

lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei

aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.